

نامه مردم

ارکان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۵۲۴ - شنبه ۹ خرداد ۱۳۶۰ - دوره هفتم، سال سوم
۲۵ رجب ۱۴۰۱ - بهار ۱۵ ریال

رعایت قانون در سال قانون بر همه واجب است

سالگرد تأسیس مجلس شورای اسلامی ایران، فرصتی بود تا امام خمینی یار دیگر به زیانهای ناشی از نادیده انگاشتن قانون اساسی و قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی انگشت گذارند و برخی از افراد، گروهها و مسئولان

امور را، که قانون شکنی می کنند، اختلافات را عمیق می کنند و جو تشنج و ناآرامی را غلظت می بخشند، مورد ملامت قرار دهند. انقلاب ایران، که آشتی ناپذیری خود را با امپریالیسم، به سرکردگی امریکای جهانخواه،

نشان داده است، عملاً در محاصره دسائس نظامی و سیاسی امپریالیسم متجاوز و ایستکان و کارگزاران آنست. جنگ تحمیلی در مرزهای جنوب و جنوب غربی کشور شدت یافته در صفحه ۷

از برنامه حزب توده ایران برای تثبیت، تکمیل و گسترش همه جانبه انقلاب ضد امپریالیستی و مردمی ایران:

در زمینه اقتصاد کشاورزی و دامداری

برای ایجاد یک اقتصاد کشاورزی و دامداری سالم و مردمی به سود دهقانان اقدامات زیرین ضرور است:

الف - بازمانده های اقتصاد فئودالی که به صورت مالکیت بزرگ بر زمین های قابل کشت و آب و وسایل کشاورزی، هنوز به میزان وسیعی وجود دارد، باید برانداخته شود. واقعیت این است که هنوز پس از دو سال که از پیروزی انقلاب می گذرد این تکیه گاه عمده رژیم سرنگون شده که بیش از ۶۰٪ تمام مردم کشور را در چنگال خود می فشرد، تقریباً دست نخورده باقی مانده است. بزرگ مالکان هنوز به طور عمده قدرت اقتصادی و سیاسی خود را در روستای ایران نگاه داشته اند و هنوز هم خطرناکترین تکیه گاه ضد انقلاب در روستا به حساب می آید.

در آستانه پیروزی انقلاب بیش از ۵۰٪ از بهترین زمین حاصلخیز کشور و درسد به مراتب بیشتری از آب و وسایل کشاورزی و دام در مالکیت بزرگ مالکان بوده است و با کمال تأسف تاکنون تغییر محسوس و دگرگون کننده در این وضع پیدا نشده است. آمار جمهوری اسلامی حاکی است که هم اکنون بیش از ۵۰٪ جمعیت روستایی ایران را دهقانان بی زمین تشکیل می دهند. بنابراین چند میلیون نفر از ساکنان روستای ایران یا کلاً فاقد زمین برای کشت هستند و یا مقدار ناچیزی زمین دارند.

آخرین آمار دولت جمهوری اسلامی نشان می دهد که از ۱۶۴ میلیون هکتار مساحت کشور، تنها کمتر از ۱۰ میلیون هکتار سالیانه زیر کشت است که از آن ۶۳ میلیون هکتار کشت دیم و تنها ۳۷ میلیون هکتار کشت آبی است.

جمعیت دهقانان زحمتکش ایران بالغ بر ۱۸ میلیون می شود که مجموعاً حدود ۳۵ میلیون خانوار را تشکیل می دهند. به این ترتیب اگر تمام زمین های زیر کشت به طور مساوی بین خانواده های دهقانی تقسیم شود، به هر خانوار ۵ نفره فقط یک هکتار زمین آبی و ۱۷ هکتار زمین دیم خواهد رسید.

میزان آب مورد استفاده برای کشاورزی در حدود ۲۶ میلیارد مترمکعب است که همین مقدار نزدیک به ۴ میلیون هکتار زمین را می تواند سیراب کند.

این آمارها نشان می دهد که حل مسئله ارضی تاچه اندازه برای تأمین بقیه در صفحه ۷

نگذارید با اعمال غیر قانونی، قانون رابی اعتبار و نهادهای انقلاب را بدنام کنند

طلبی متمایز میشوند - نیز، با اعمال خلاف قانون خود، چه بسا ندانسته در همین راه گمایر میگردانند.

از منالهای بیشتری که در این زمینه وجود دارد، میتوان از ماجرای اشغال دفتر سازمان جوانان توده ایران یاد کرد. روز ۳۰ تیر ۱۳۵۹، عده ای که ستون فقراتشان را ساواکسی و رنجبرها تشکیل می دادند و متأسفانه توانسته بودند از عناصر ناآگاه هم یاری بگیرند، به دفتر

اشغال دفتر سازمان جوانان توده ایران نمونه ای از اعمال خلاف قانون است

ضد انقلاب سازمان یافت، ساواکیها، عمال آشکار و پنهان امپریالیسم، مائوئیستهای امریکائی و بازماندگان رژیم سرنگون شده با تمام نیرو میکوشند تا فرمان امام خمینی را مبنی بر استقرار «حکومت قانون» در سال جاری، بی اعتبار کنند. متأسفانه محافل معین دیگری - که بیش از هر چیز با ویژه گی قشری گری و انحصار -

سازمان جوانان توده ایران حمله کردند. مهاجمان به ایلغار دفتر این سازمان، که قانونی است و ۳۸ سال سابقه مبارزه علیه امپریالیسم و رژیم منفرود پهلوی دارد و از پیگیرترین مدافعان انقلاب و جمهوری اسلامی ایران است، و مجروح کردن افراد حاضر در آنجا پرداختند. ولی مهاجمان با همه ایلغار، نتوانستند به حریم دفتر سازمان راه یابند، تا مامورین کلاتری ۸ و کمیته انقلاب اسلامی مستقر در این کلاتری، به کمک اعضا سازمان آمدند و مهاجمین را دور کردند. از این پس، مامورین یاد شده، بطور موقت، حفاظت دفتر را برعهده گرفتند.

بدنبال شکایت مسئولان سازمان جوانان توده ایران به دادستان کل انقلاب، دادستان انقلاب مرکز، دادرسی تهران و شهرهای کل کشور، مقامات مسئول پسرای حفاظت از دفتر، آن را مهر و موم کردند. دادرسی تهران، پس از رسیدگی به پرونده، در تاریخ ۱۳۵۹/۹/۱۴ حکم تحویل ساختمان را به مسئول سازمان صادر کرد. اما مامور کمیته مستقر در ساختمان، حکم شعبه ۲ دادرسی تهران را بقیه در صفحه ۲

هواپیماهای اسرائیل هدف های غیر نظامی را در بیروت بمباران کردند

بازگشت قلیب حیب، نماینده ویژه ریگان، به واشینگتن، صورت گرفت. بگفته «ناخیم بگین، نخست وزیر اسرائیل، وی به قلیب حیب گفته است که تهاجمات اسرائیل ادامه خواهد یافت. فرستاده ویژه ریگان، که سه هفته در خاورمیانه اقامت داشت، روز جمعه به رئیس جمهوری امریکا گزارش داد.

بگفته سازمان آزادی بخشی فلسطین، «هواپیماهای اسرائیلی، در حمله روز پنجشنبه ۷ خرداد ۶۰ خود به لبنان تنها هدف های غیر نظامی را بمباران کردند. در جریان این بمباران، صدمات سنگینی وارد آمد. کشتی های تلوپدار اسرائیل سواحل نزدیک بیروت را زیر آتش گرفتند و نیرویی تهاجمی در آنجا پیاده کردند. تهاجم اسرائیل درست پس از

حجت الاسلام خامنه ای:

کسانی که فریاد می زنند آزادی نیست، آزادی را برای فراهم کردن مقدمات دیکتاتوری می خواهند

تعیین بشود، همان مغرضان وهمان بداندیشان داد و فریاد می کنند که آزادی نیست. آنها آزادی را میخواهند تا مقدمه دیکتاتوری را فراهم کنند.

امام جمعه تهران سپس به توطئه های امپریالیسم امریکا و متحدینش در منطقه اشاره کرد و از جمله گفت: «توطئه دشمن خیلی وسیع است. امروز دشمن از طرحهای کوتاه مدت مایوس (شده) و مشغول توطئه در درازمدت است. طبع ناکام ماند، کودتا شکست خورد، حمله عراق به فصاحت کشید، پس تا وقتی که جوش انقلابی مردم هست، توطئه دشمن اثری نمی کند، این تجربه استیکار جهانی شد.»

وی سپس این توطئه ها را به ۲ شاخه تقسیم کرد و گفت: «یک شاخه طرحهاست. اسرائیل را بقیه در صفحه ۳

برای جلوگیری از دیکتاتوری باید به آغوش قانون اساسی رفت.

مراسم نماز جمعه این هفته نیز با حضور انبوه نمازگزاران در دانشگاه تهران برگزار شد. در این مراسم حجت الاسلام خامنه ای امام جمعه تهران در خطبه های نماز ضمن برشمردن حلقه های اساسی توطئه امپریالیسم امریکا برای نابودی انقلاب از جمله به

در اثر عملیات رزمندگان انقلاب: خسارات سنگینی بر ۲ پادگان مهم عراق وارد شد

دارای یک ساختمان بزرگ و ۱۴ ساختمان دیگر بود، خسارات فراوانی وارد کردند. در جریان این حملات دشمن ۵۰ کشته و ۶۰ مجروح بجا گذاشت و یک فروند هلی کوپتر او نابود شد. همچنین در منطقه «نژاور»، ۱۸ تن از افراد دشمن نابود و ۲۸ نفر مجروح بقیه در صفحه ۴

پیام شاد باش

کمیته مرکزی حزب توده ایران به نمایندگان کنگره ششم حزب کمونیست آلمان (آغاز: ۸ خرداد ۶۰)

رفقای گرامی! از سوی اعضای حزب توده ایران، گرمترین و رزم جویانه ترین درودهای ما را، بمناسبت برگزاری ششمین کنگره حزب کمونیست آلمان بپذیرید.

کنگره ششم حزب شما هنگامی برگزار می شود که سرمایه داری امپریالیستی آلمان فدرال، و دولت احزاب نماینده آنها، استراتژی و تاکتیک صلح ستیزانه، ضد اجتماعی و ضد دمکراتیک جدیدی را برگزیده اند. آنها با تیر تاپ فراوان در راه تسلیح موشکی، تحدید دستاوردهای اجتماعی و مقابله با خواست های برحق شهروندان جمهوری فدرال آلمان کام بر میدارند. دولت بن، از یکسو، در صحنه داخلی نسبت به مقابله کارآیانه با پیامدهای خانمانسوز بحران اقتصادی کشور برای زحمتکشان جمهوری فدرال آلمان عدم تمایل و عجز نشان میدهد. از سوی دیگر، دولت آلمان غربی، هرچه بیشتر در برابر سیاست تنش فزاینده و رویارویی امپریالیست ایالات متحده آمریکا، از جمله در منطقه خلیج فارس، سر تعظیم فرو می آورد. جمهوری فدرال آلمان از جمله آن کشورهای اروپای غربی است، که از همه بیشتر سنگ استقرار موشکهای جدید هسته ای میان برد ایالات متحده آمریکا را در اروپای باختری به سینه میزند.

حزب توده ایران برای نقش بسجج کننده حزب کمونیست آلمان در بیکار نیروهای صلح جو، مترقی و دمکراتیک جمهوری فدرال آلمان علیه سیاست جنگ افروزی و در راه صلح، تنش زدایی و خلع سلاح ارج فراوان قائل است. ما همچنین مبارزه شما را علیه تحدید حقوق اجتماعی - دمکراتیک زحمتکشان و دیگر قشرهای مردم می ستائیم و همبستگی ویژه خود را با قربانیان سیاست کذافی «منع اشتغال» ابراز می داریم. رفقای عزیز!

حزب توده ایران در مبارزات ضد امپریالیستی و دمکراتیک خود همواره از همبستگی سنتی کمونیست های آلمان فدرال بهره مند شده است. حزب کمونیست آلمان پیش و پس از انقلاب ۲۲ بهمن پیوسته پشتیبانی خود را از بیکار مردم ایران علیه امپریالیسم، سرکردگی امپریالیسم ایالات متحده آمریکا، و در راه استقلال ملی و پیشرفت اجتماعی بشیوت رسانیده است. این پشتیبانی و همبستگی کمونیست های آلمان فدرال برای ما مایه بسی سرافرازی و سیاستگزاری است.

ضمن آرزومندی موفقیت کنگره ششم حزبتان، خواستار تکمیل و گسترش مناسبات میان حزب توده ایران و حزب کمونیست آلمان بر پایه مارکسیسم-لنینیسم و اتروناسیونالیسم پروتری هستیم.

با درودهای رفیقانه
کمیته مرکزی حزب توده ایران
دبیر اول: نورالدین کیانوری

رزمندگان انقلاب همچنان دلورانه در صحنه های نبرد با تجاوزگران صدامی پیش می تازند و صفوف دشمن را درهم میکشند. در روزهای ۶ و ۷ خرداد ماه جاری این رزمندگان توانستند یک پادگان مهم عراق را منهدم کنند و خسارات فراوانی به دشمن وارد آورند.

تازه‌های روز

چگونه «میزان» اخبار را با خط برژینسکی «میزان» می‌کند؟

در خبرها بود که ۷ کیلو هروئین از یک قاچاقچی با سابقه بین‌المللی توسط واحدهای تجسسی دادستانی مبارزه با مواد مخدر بدست آمده است. سخنگوی روابط عمومی دادستانی مبارزه با مواد مخدر، ضمن اعلام این خبر به روزنامه‌ها، افزوده بود: «این شخصی که یکی از بزرگترین قاچاقچیان با سابقه و بین‌المللی می‌باشد، از طریق مرز افغانستان این مواد را وارد کشور عزیزمان می‌کرده است.» (جمهوری اسلامی، ۷ خرداد و همین مضمون در کیهان ۶ خرداد)

اما روزنامه «میزان» که در «میزان» کردن نه فقط مقالات و تفسیرها، بلکه حتی اخبار با خط برژینسکی، تعدد و پیگیری شکفت‌انگیزی دارد، این قسمت «بهرامیت» آخر را حذف کرده است. چرا؟

در هفته‌های اخیر اخبار بسیاری از گسترش فعالیت‌های قاچاقچیان مواد مخدر، این سوداگران مرگ، منتشر شده است. کشف صدها کیلو گرم هروئین به بهای میلیاردی تومان، در هفته‌های اخیر، بیانگر گسترش و شدت این توطئه ضدانسانی و ضدانقلابی علیه سلامت جامعه ایران است.

در این میان واقعات دیگری نیز بر ملا گردید، از جمله اینکه بخش مهمی قاچاقچیرانی که توسط مأمورین مبارزه با مواد مخدر دستگیر شده‌اند، اقلیتی بوده‌اند، و دیگر اینکه بخش عمده مواد مخدری که وارد کشور میشود، از مرز بی‌در و پیکر و بی‌کنترل افغانستان و بدست افغانهای معلوم‌الحالی که آزادانه میان ایران و افغانستان رفت و آمد می‌کنند، به ایران وارد شده است. چنین واقعاتی، این نتیجه طبیعی را بدست میدهد که بنابراین مقامات جمهوری اسلامی ایران، که واقعا خواستار مبارزه جدی با قاچاق مواد مخدر هستند، باید:

۱- مرز ایران و افغانستان را دقیق و با جدیت کنترل کنند و از هرگونه تردد کنترل‌نشده از این مرز ممانعت نمایند.

۲- صدها هزار افغانی را که به ایران آمده‌اند، تحت کنترل و شناسایی جدی قرار دهند و امکان فعالیت باندهای چاقاچکار، زود و قاچاقچی افغانی را، که در میان این‌ها پنهان شده‌اند، از آنها سلب کنند. اما این واقعات و بی‌آمدهای آن به مذاق بیرون خط برژینسکی خوش نمی‌آید. کنترل مرز ایران و افغانستان و افغانهای ساکن ایران، مفهومی جز محدود شدن فعالیت گسترده ضدانقلابی باندهای «مبارزان افغانی» که نه فقط علیه انقلاب افغانستان، بلکه علیه انقلاب ایران هم تحریک و توطئه می‌کنند، و نیز افشای ماهیت گروه‌های چاقاچکار و زدزدی که تحت عنوان «مبارزان افغانی» عمل میکنند، ندارد.

برای بیرون خط برژینسکی، که با تمام قوا در گسترش سوء تفاهم و خصومت با اتحاد شوروی و افغانستان انقلابی میکوشند، چه چیزی برتر از آن که با بیان حقیقت، با دست خود، کار خود را خراب کنند؟ بهمین دلیل و برای «میزان» کردن خط «میزان» با خط برژینسکی است که وارد شدن مواد مخدر از مرز افغانستان توسط قاچاقچی فوق، حذف میشود!

قابل توجه معاون وزارت کار و امور اجتماعی در اتحاد شوروی ۵ سال است که بیکاری وجود ندارد.

آقای بهمن ذوالفقاری پور، معاون وزارت کار و امور اجتماعی، در یک مصاحبه با خبرنگاری پاریس، در مورد مشکل بیکاری، از جمله گفته است: «اصولا تمامی کشورهای جهان با مسئله بیکاری دست‌به‌گریبانند. از جمله آمریکا و شوروی یسا اروپای غربی، که بزرگترین مشکل آنها بیکاری است!» (جمهوری اسلامی، ۷ خرداد ۱۳۶۰)

اظهارات آقای بهمن ذوالفقاری پور شکفت‌انگیز و تاسف‌آور است. شکفت‌انگیز است، زیرا معاون وزارت کار و امور اجتماعی قاعداً باید بداند که ۵۰ سال است در اتحاد شوروی، بیکاری ریشه‌کن شده است و اتحاد شوروی از سال ۱۹۳۰ تا بحال، بیکار ندارد. این واقعیتی است که هرچسک نتوانسته است منکر آن شود.

جالب است که وقتی معاون وزارت کار و امور اجتماعی آمار بیکاران را در آمریکا و اروپای غربی ذکر میکند، در مورد آمار «بیکاران در اتحاد شوروی» سکوت میکند، به این دلیل واضح است که در اتحاد شوروی ۵۰ سال است بیکاری وجود ندارد!

تاسف‌آور است، زیرا این اظهارات که ظاهراً برای توجیه بیکاری در ایران است، مسئله بیکاری را در ایران حل نمیکند، ولی - صرف نظر از نیت ایشان - بسود نظام سرمایه‌داری، که از حل معضل بیکاری عاجز است - تمام میشود.

مسئولین دولتی، برای حل مشکل عظیم بیکاری در کشور، باید به‌سرراغ علل واقعی، یعنی نظام سرمایه‌داری وابسته بروند و آنرا از ریشه برکنند، نه اینکه درصد توجیه بیکاری برآیند و مطالب خلاف واقعی بگویند و کشورهای سوسیالیستی را بی‌دلیل مورد حمله قرار دهند.

رعایت قانون در سال قانون...

باقیه از صفحه ۱

ادامه دارد و رزمندگان انقلاب، بی‌بالک و ازجان گذشته، خون خود را وثیقه تأمین استقلال و تمامیت ارضی میهن خویش قرار داده‌اند؛ گروه‌های ضدانقلابی، دست در دست امپریالیسم، در کردستان و بلوچستان حادثه مسی‌آفرینند؛ امپریالیسم آمریکا و متحدان اروپای غربی‌اش، همه اسباب کار را در منطقه، برای دخالت نظامی احتمالی در ایران فراهم آورده‌اند؛ امیران مزدور و ساواکی‌های بی-آزرم، پشت مرزهای ایران در کمین انقلاب نشسته‌اند و شبکه‌های تخریب و توطئه و بمب-گذاری آنها دست‌اندرکار اقدامات ویرانگرانه است؛ رادیوهای ضد-انقلاب با هیاهو و آوازه‌گریزهای زهرآکین بز سر انقلاب ضد-امپریالیستی و مردمی، دشنام و اتهام می‌پارند.

این شرایط حساس باید برای همه مسئولان، همه نهادها و همه نیروهای انقلابی هشدار دهنده باشد. باید منطقی شیره‌های پیوند آنها را با مردم و انقلاب و نظام جمهوری اسلامی ایران محکمتی کند؛ گرایش‌های ناشی از خود-محوریتی‌ها، انحصارطلبی‌ها و قدرت‌پرستی‌ها را پس‌ریزگ سازد؛ دلها را بهم نزدیکتر کند، تا توان پایداری مردم انقلابی در برابر دشمنی امپریالیسم ناپاکار صندچندان شود.

ولی برخی افراد و گروه‌ها و مسئولان آگاهانه یا ناآگاهانه، با گفتار و کردار و نوشتار خود، ارکان انقلاب و جمهوری اسلامی ایران را تضعیف می‌کنند، قانون را زیر پا میکشند و جو تشنج و تفرقه را تشدید میکنند.

امام خمینی با توجه به این حقیقت تلخ می‌گوید: «یک قدری قلم‌ها را کنترل کنید، یک قدری حفظ کنید، مسائل را فاسدتر نکنید... شما هم یک قدری مهلت بدید به این مملکت که دارد از هر طرف به آن حمله میشود. دیگر شما حمله نکنید، ماهیته میخوابیم که با آرامش همه مسائل حل شود»

هشیاری و آمادگی و اتحاد برابر توطئه‌های امپریالیسم ایجاد میکند که جو داخلی آرام باشد، مسئولان اختلافات خود را در محیط نظام حل کنند، گروه‌ها با هم درگیر نشوند، قانون از جانب همگان رعایت شود، تا دشمن فرصت نیابد از جو آشفته بسود نقشه‌های خطرناک خود، سود برد.

مناسفانه عملکرد برخی از افراد و گروه‌ها و مسئولان چنین است که دشمن اصلی، یعنی امپریالیسم آمریکا و جنگ‌تحویل شده‌از جانب آنرا از یاد برده‌اند و مسائل فرعی را برجسته و عمده میکنند؛ بجای آنکه با تحکیم صفوف و وحدت عمل، نفوذ پیدا و ناپیدای امپریالیسم را از حیات جامعه براندازند، امپریالیسم را از صفحات روزنامه‌های خود و متن نظرها و بیانات خود بیرون رانده‌اند و بدینسان عملاً مردم را به مسائل پیش‌پا افتاده و فرعی مشغول می‌کنند، که بزرگترین خطر برای انقلاب است.

ایرلندی مشرف به مرگ است و این به معنای ادامه مبارزهای است که تاسرتکونی استبداد و خودکامی مستکبران قدیمی و پوسیده آسوی عالم ادامه خواهد داشت.

حجت‌الاسلام خامنه‌ای با تأکید بر اینکه این قبرستانان ستاره‌هایی در تاریخ مبارزات مردم ایرلند و دیگر ملت‌های مقاوم خواهند بود، تصریح کرد: «ما شیوه‌ای را که استعمار انگلیس در مقابل این رزمندگان در پیش گرفته است محکوم می‌کنیم و از راه دور به آن رزمندگان درود می‌فرستیم».

ایرلندی مشرف به مرگ است و این به معنای ادامه مبارزهای است که تاسرتکونی استبداد و خودکامی مستکبران قدیمی و پوسیده آسوی عالم ادامه خواهد داشت.

حجت‌الاسلام خامنه‌ای با تأکید بر اینکه این قبرستانان ستاره‌هایی در تاریخ مبارزات مردم ایرلند و دیگر ملت‌های مقاوم خواهند بود، تصریح کرد: «ما شیوه‌ای را که استعمار انگلیس در مقابل این رزمندگان در پیش گرفته است محکوم می‌کنیم و از راه دور به آن رزمندگان درود می‌فرستیم».

ایرلندی مشرف به مرگ است و این به معنای ادامه مبارزهای است که تاسرتکونی استبداد و خودکامی مستکبران قدیمی و پوسیده آسوی عالم ادامه خواهد داشت.

حجت‌الاسلام خامنه‌ای با تأکید بر اینکه این قبرستانان ستاره‌هایی در تاریخ مبارزات مردم ایرلند و دیگر ملت‌های مقاوم خواهند بود، تصریح کرد: «ما شیوه‌ای را که استعمار انگلیس در مقابل این رزمندگان در پیش گرفته است محکوم می‌کنیم و از راه دور به آن رزمندگان درود می‌فرستیم».

ایرلندی مشرف به مرگ است و این به معنای ادامه مبارزهای است که تاسرتکونی استبداد و خودکامی مستکبران قدیمی و پوسیده آسوی عالم ادامه خواهد داشت.

حجت‌الاسلام خامنه‌ای با تأکید بر اینکه این قبرستانان ستاره‌هایی در تاریخ مبارزات مردم ایرلند و دیگر ملت‌های مقاوم خواهند بود، تصریح کرد: «ما شیوه‌ای را که استعمار انگلیس در مقابل این رزمندگان در پیش گرفته است محکوم می‌کنیم و از راه دور به آن رزمندگان درود می‌فرستیم».

ایرلندی مشرف به مرگ است و این به معنای ادامه مبارزهای است که تاسرتکونی استبداد و خودکامی مستکبران قدیمی و پوسیده آسوی عالم ادامه خواهد داشت.

حجت‌الاسلام خامنه‌ای با تأکید بر اینکه این قبرستانان ستاره‌هایی در تاریخ مبارزات مردم ایرلند و دیگر ملت‌های مقاوم خواهند بود، تصریح کرد: «ما شیوه‌ای را که استعمار انگلیس در مقابل این رزمندگان در پیش گرفته است محکوم می‌کنیم و از راه دور به آن رزمندگان درود می‌فرستیم».

ایرلندی مشرف به مرگ است و این به معنای ادامه مبارزهای است که تاسرتکونی استبداد و خودکامی مستکبران قدیمی و پوسیده آسوی عالم ادامه خواهد داشت.

حجت‌الاسلام خامنه‌ای با تأکید بر اینکه این قبرستانان ستاره‌هایی در تاریخ مبارزات مردم ایرلند و دیگر ملت‌های مقاوم خواهند بود، تصریح کرد: «ما شیوه‌ای را که استعمار انگلیس در مقابل این رزمندگان در پیش گرفته است محکوم می‌کنیم و از راه دور به آن رزمندگان درود می‌فرستیم».

ایرلندی مشرف به مرگ است و این به معنای ادامه مبارزهای است که تاسرتکونی استبداد و خودکامی مستکبران قدیمی و پوسیده آسوی عالم ادامه خواهد داشت.

حجت‌الاسلام خامنه‌ای با تأکید بر اینکه این قبرستانان ستاره‌هایی در تاریخ مبارزات مردم ایرلند و دیگر ملت‌های مقاوم خواهند بود، تصریح کرد: «ما شیوه‌ای را که استعمار انگلیس در مقابل این رزمندگان در پیش گرفته است محکوم می‌کنیم و از راه دور به آن رزمندگان درود می‌فرستیم».

دهمین سال درگذشت رفیق رضا ابراهیم‌زاده، کارگرمبارز و هم‌وزم دکتاران

رفیق رضا ابراهیم‌زاده، کارگر مبارز و هم‌وزم دکتر تقی ارانی، در هشتم خرداد سال ۱۳۵۰، هنگامی که ره‌توشه‌ای پر بار از زندگی سراسر زنج و مبارزه و امید داشت، چشم از جهان فرو بست.

رفیق ابراهیم‌زاده در سال ۱۲۸۱، در یک خانواده کارگری در تبریز، چشم به جهان گشود. هنوز چند روز نگذشته بود، که به علت مرگ پدر، تحت‌حمایت عمه‌اش، که او نیز کارگر نانوا بود، قرار گرفت.

از سن پنج شش سالگی برای گذران زندگی مجبور به کار کردن در کارگاه‌های حلبی‌سازی کارگران راه‌آهن دست زد. او در آن‌ها، به عنوان کارگر ساده، در خط تبریز - چلفا استخدام گردید. وی بعدها به شغل لکوموتیوران درجه یک ارتقاء یافت.

رفیق ابراهیم‌زاده با دلی‌پرشور، به جنبش‌های زحمتکشان، که خود متعلق به آن بود، پیوست. او در قیام شیخ‌محمدخانی و نهضت لاهوتی، با سمت فرمانده جوخه، شرکت کرد. وی پس از عقب‌نشینی نهضت بسارها تحت تعقیب قرار گرفت و محکوم به زندان شد.

رفیق ابراهیم‌زاده سپس توسط دوستان وفادارش به تهران منتقل شد و در سال ۱۳۰۵ به عضویت حزب کمونیست ایران درآمد و تا سال ۱۳۱۶، به عنوان یکی از سازمان دهندگان تشکیلات کارگری در تهران، اهواز و مازندران، با نام مستعار «مصالح» به فعالیت پرداخت. در همین سال او جزء گروه ۵۳ نفر بازداشت و به دهسال زندان با اعمال شاقه محکوم گردید.

رفیق ابراهیم‌زاده، هم‌وزم دکتر تقی ارانی، پس از سقوط دیکتاتوری رضاشاه، به اتفاق دیگر زندانیان سیاسی زنجیسی ۲- سر نوشت اموال سازمان جوانان توده ایران، از ماشین فتوکپی گرفته تا کتاب، کاغذ، میز، صندلی، و... بدست کدام مرجع قانونی سپرده شده است؟

۳- آیا در «سال قانون» می‌توان ساختمانی راه، که داستانی انقلاب آن را مهر و موم کرده و در اختیار کلاتری و کمیته انقلاب قرار داده است، بدون هیچ مجوز قانونی، بدون رضایت موجر و مستاجر، به افراد غیر واگذار کرد؟

پاسخ این سئوالات، که بخودی خود روشن است، بر این واقعیت است که ما می‌توانیم کسان، با بی-اعتنایی کامل به قانون، یا خود-کامی کامل، دست به عملی زده‌اند که نتیجه‌ای غیر از بی-اعتبار کردن قانون در جمهوری اسلامی ایران و فرمان امام خمینی ندارد.

بدون تردید بر همه نهادهای قانونی و انقلابی جمهوری اسلامی ایران است که اجازه ندهند افرادی بنام نهادهای انقلابی، با اعمال غیرقانونی خود فرمان امام خمینی را بی‌اعتبار و نهادهای انقلابی را بدنام کنند.

ما مسرانه می‌طلبیم که این اعمال غیرقانونی پایان یابد و دفتر سازمان جوانان توده ایران به صاحبان آن در دیاره مستاجر صادر کرده است؟

نگذارید با...

باقیه از صفحه ۱

نیذیرفت و تحویل ساختمان را منوط به حکم دادستان انقلاب مرکز دانست. خودداری از اجرای حکم دادرسی تهران بیشتر از ۱۰ ماه ادامه یافت.

بعد از انتشار اعلامیه ۱۰ ماده‌ای دادستان کل انقلاب، وزارت کشور، در تاریخ ۱۰ اردیبهشت ۶۰، تحویل دفتر سازمان را به مسئولین آن بلامانع دانست. اما متأسفانه نه تنها دفتر سازمان را هنوز به مسئولین آن تحویل نداده‌اند، بلکه با کمال تعجب ساختمان دفتر سازمان در اختیار افرادی قرار گرفته است که هم برای موجر ناشناس هستند و هم برای مستاجر! با توجه به اینکه در تمام ۱۰ ماه گذشته ساختمان در اختیار کلاتری ۸ و کمیته مستقر در آن بوده و سازمان جوانان توده ایران، اجاره خانه را به صاحبان آن، که در ایران هستند، پرداخت کرده است، سئوالات زیرین از نظر «حقوقی» مطرح میشود:

۱- چه دادگاهی حق مالکیت را از صاحبان ساختمان، که در ایران هستند، سلب و حکم تخلیه آن را در دیاره مستاجر صادر کرده است؟

تجاوزات پی در پی رژیم نژادپرست، آشریفای جنوبی به آنکولا

در اعلامیه‌ای که از سوی وزارت دفاع آنکولا در لواندا منتشر شد، خاطر نشان میگردد که در یکماه اخیر آشریفای جنوبی ۹۰ بار به خاک آن کشور تجاوز کرده است.

تجاوزات پی در پی رژیم نژادپرست، آشریفای جنوبی به آنکولا

در اعلامیه‌ای که از سوی وزارت دفاع آنکولا در لواندا منتشر شد، خاطر نشان میگردد که در یکماه اخیر آشریفای جنوبی ۹۰ بار به خاک آن کشور تجاوز کرده است.

تجاوزات پی در پی رژیم نژادپرست، آشریفای جنوبی به آنکولا

در اعلامیه‌ای که از سوی وزارت دفاع آنکولا در لواندا منتشر شد، خاطر نشان میگردد که در یکماه اخیر آشریفای جنوبی ۹۰ بار به خاک آن کشور تجاوز کرده است.

درباره راه رشد غیر سرمایه داری و دمکراسی ملی

چنین پرسشهایی از جانب جمعی از خوانندگان «نامه مردم» مطرح شده است:

(۱) آیا مقوله «راه رشد غیر سرمایه داری» یا مقوله «دمکراسی سوسیالیستی» یکسان است؟ رابطه راه رشد غیر سرمایه داری و گذار به سوسیالیسم را بیان دارید.

(۲) مشخصه های «دمکرات انقلابی» و «دمکرات ملی» را ذکر کنید. دمکراتهای انقلابی تا کدام مرحله از تکامل «راه رشد غیر سرمایه داری» میتوانند بعنوان دمکرات انقلابی پیش بروند.

۱- پیش درآمد: برخی یادآوریمای اسلوبی

یکی از مختصات حزب ما و جنبش معاصر کمونیستی و کارگری ایران، کوشش برای درک «تئوریک» مسائل است. یعنی چه؟ یعنی اینکه مفاکاتها (رخ داده ها) و اپیزودها (واقعه های محدود و جزئی و مشخص) را در چارچوب قانونمندی های عامتر اجتماعی در نظر بگیریم و سعی کنیم سرشت تاریخی آنها را ادراک نماییم.

ادراک تئوریک یک شیء، یک پدیده، مارا به ادراک پیوندان شیء یا پدیده با اشیا و پدیده های دیگر و جای آن در ریشه تکاملی قادیتر می سازد، لذا ما را روشن بین تر می کند، ما را به اتخاذ تصمیم های سنجیده تر و تنظیم عمل خود بر پایه علم توانا می گرداند.

ولی اینکار ادراک تئوریک فاکت ها و اپیزودها، اگر سرسری یا به شیوه ملاقطی انجام گیرد، سودمند نیست بلکه زبان بار نیز هست، زیرا مطالب را از حالت ساده و روشن و فهمنا در می آورد، آنها را بفرنج، مبهم و معما می سازد. اینجاست که تئوری بجای تک رساندن، آسب می رساند. به همین جهت صوفیان ما را اشاره به این نوع علم های سطحی و لفظی، که در قرون وسطی زیاد بود مردم را در بحث های تجریدی «صد تاپک غاز» غوطه ور می ساخت، می گفتند: «العلم - حجاب و اکبر». علم بزرگترین برده است. مقصد همین نوع علم ها و تئوری های نارس و نادرست و بحث های لفظی و مدرسی (سکولاستیک) درباره آنها بود. در دوران پاتریستیک (آباء کلیسیا) و اسکولاستیک (فلاسفه مسیحی طرفدار مکتب ارسطو) از این نوع بحث ها فراوان بود. مثلا بحث می کردند که در روی توک یک سوزن چنان اندازه بجهنم می تواند جا بگیرد؟ آیا پرنده های که معروف است حضرت مسیح خلق کرده، اول بکدام سو برید، مشرق یا مغرب؟! می گویند در قسطنطنیه، پایتخت بیزانس، کشیشان در این مسئله «مشرقون» و «مغربیون» تقسیم شده بودند! در دوران اسکولاستیک بحث ها عالمانه تر بود، یعنی بحث مثلا درباره آن بود که «جزء لایتجزی» ماده وجود دارد یا ندارد، یا بین ماهیت وجود، اصالت با کدام است، یعنی کدام جنبه پایه ای دارد: ماهیت ها (جهت مشخص اشیا و پدیده ها) یا وجود (یعنی مبداء هستی کلی آنها)؟

۲- مقولات مارکسیسم بمثابه علم

مقولات مارکسیسم، بمثابه علم، مانند هر علم دیگر، زائیده می شوند، نضج می یابند و برخی از آنها که متعلق به دوران خاصی از تاریخ هستند، جای خود را به مقولات دیگری می دهند. این مقولات زندگی می کنند و محتوی خود را در کالبد کهنه خویش نو می سازند. مثلا مقوله سود، خواه در سرمایه داری، خواه در سوسیالیسم، دیرگاهی می زید، ولی با محتویات گاه بکلی متناقض. یا مقوله فاشیسم پدید می شود و سپس رنگ عوض می کند. فاشیسم هیتلر و موسولینی و فرانکو و پینوشه و سرهنگ های سیاه یوتان و رژیم پهلوی، از جهت برخی خصوصیات اسلوبی شبیه است، ولی از جهت علل تاریخی بروز و پایه طبقاتی آن عینا یکی نیست.

۳- راه رشد غیر سرمایه داری

چنانکه همه می دانیم، طرح این مسئله، حتی از زمان لنین، بمناسبتان پیش آمد که باید تکلیف راه رشد اقتصادی کشورهای آسیای اناحاً دشواری (وبعدها لنین) روشن می شد. آنها در مراحل ماقبل سرمایه داری (فئودالیسم و پاتریارکالیسم) زندگی می کردند. موافق تسلسل صورت بندی ها (فرماسین های) تاریخی، آنها می بایست راه رشد سرمایه داری را طی کنند. پلخاند در مورد روسیه همین عقیده را داشت: «موزیک (رعیت روس) را باید در دیگ بخار سرمایه داری جوشاند». در انقلاب ۱۹۰۵ این بحث بین پلخاند و لنین بود. لنین طی کردن تمام و کمال دوران سرمایه داری و لذا قبول رهبری بورژوازی لیبرال در انقلاب را یک قضا و قدر و حتمیت تاریخی نمی دانست و با بصیرت دیالکتیکی شگرف خود می گفت، که در حلقه های ضعیف سرمایه داری، جایی که پرولتاریای کثیرالعدد و متمرکز و متشکلی هم وجود دارد، می توان از بخشی یا تمام راه سرمایه داری طفره زد (به روسی: *минулої*). با این سابقه بحث های انقلاب ۱۹۰۵، پس از انقلاب ۱۹۱۷ برای لنین روشن بود که تکلیف کشورهای فقاز و

آسیای میانه و مغولستان این نیست که گام در جاده سرمایه داری بگذارند و «موزیک های» خود را در دیگ بخار آن بجوشانند، بلکه تکلیف آن بود که، در زیر رهبری پرولتاریای پیروز مندروسیه، از راه سرمایه داری طفره بزنند و تدا بیری اتخاذ کنند که آنهار از دتر به سوسیالیسم برساند.

این تدابیر سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی خاص دوران گذار را آن موقع «راه رشد غیر سرمایه داری» نام نهادند. در واقع نه تنها کشورهای عقب مانده، بلکه هر کشور، حتی رشد یافته ترین کشورهای سرمایه داری (مثلا در ایالات متحده آمریکا) وقتی گام در جاده سوسیالیسم می گذارد، ولو برای مدتی کوتاه، به یک سلسله تدابیر مقدماتی انتقالی نیاز دارد، که محتوی تاریخی آن یعنی: ترمز کردن شیوه رشد قدیمی (سرمایه داری) و پایه گذاری شیوه رشد جدید (سوسیالیسم).

درک این مسئله که دشوار نیست. این مسئله پس از جنگ دوم جهانی، در برخی کشورهای آسیا و آفریقا و آمریکای لاتین، بویژه در آن نقاط که دمکرات های ملی سرکار آمدند، دوباره با شدت وحدت مطرح شد. خوب! چه باید کرد؟ اگر این دمکرات های انقلابی عین همان را مقنودالی و سرمایه داری را، که بشکل استعماری و نو استعماری در کشورشان دنبال میشد، دنبال میکردند و به خواست امپریالیسم تن در میدادند که استراتژی سرمایه داری خود را تحمیل می کرد، پس از چندی به همان مستمران قدیم بدل میشدند، اما راه رشد سوسیالیستی را هم آنها مایل نبودند در پیش گیرند. یا اعلام کنند. تئورسین های سیاسی و اقتصادی مارکسیستی بایستی به نوبه خود به این سیاستمداران (امثال ناصرها) کمک میکردند، تا آنها وظایف تاریخی خود را، ویژگی نقش خود را، مختصات کار خود را، بهتر درک کنند. لذا مقوله «راه رشد غیر سرمایه داری» این بار با حجم و بعد تازه ای مطرح شد، یعنی مجموعه تدابیر اقتصادی، سیاسی و فرهنگی، اجتماعی که برای نیل به استقلال سیاسی و اقتصادی در قبال امپریالیسم و تانمین عدالت وسیع تر اجتماعی در قبال سرمایه داری و فئودالیسم داخلی لازم بود.

در برخی از این کشورها (مثلا الجزایر) برخی از رهبران دمکرات ملی از اینکه آنها می خواهند به سوی نظام سوسیالیستی بروند، احترازی نگردند و آزاد قانون اساسی خود را ساختند. مائونیست ها و دیگر انواع شبه مارکسیست ها، که این مقوله را انکار می کنند، عملاً ب درآسیاب امپریالیسم می ریزند، زیرا آنها چه می گویند؟

مثلا می گویند: دمکرات های ملی، در کشورهای که پیروز شدند، باید سوسیالیسم علمی را بپذیرند و الا باید علیه آن ها مبارزه کرد. این یک چپروی ماجراجویانه بسیار مضری است، زیرا در آن صورت شعا اعلام مبارزه به دولتی کرده اید که تنها دولت ممکن مترقی در کشور همین مورد حمایت بخش مهمی از مردم است. مارکسیست ها خود را، در این صورت، عززلت گرا (سکتاریست) نشان میدهند و خود را در مقابل مردم می گذارند و نشان می دهند که پیشینه جو (ماکسیمالیست) هستند و اگر چیزی به حد عالی موافق میل آنها نباشد، آنها رد میکنند و این همان انحصار طلبی است، که ما در مورد دیگران آنرا انتقاد می کنیم.

با مثالی می گویند: اصلاً دمکرات ملی «مقوله دروغین است که مادر باره بی اصلی این مطلب در بخش دیگر این مقال سخن خواهیم گفت و خواننده ما پاسخ خود را در آن بخش (بخش چهارم این نوشته) خواهد یافت.

با مثالی می گویند: تدارک سوسیالیسم، گذار، تدا بپسر مقدماتی ضرور نیست. که سخن از این مهمل تر

خلاقیات، یعنی برقراری رابطه درست بین تئوری و پراتیک، بین مقولات و احکام عام و حالات خاص، بروز آن «راه رشد غیر سرمایه داری» (که همان سمت گیری سوسیالیستی است) و «دمکراسی ملی» (که همان دمکراسی انقلابی است) مقولات علمی بسیار مهم و بسیار با ارزشی است، که در جریان زندگی پدید شده است. دمکراتیسم انقلابی در کنار لیبرالیسم بورژوازی دو مقوله نسبتاً کهنه در جامعه شناسی مارکسیستی است. از همان آغاز می دانستند که در جامعه سرمایه داری یک «طبیف موضع گیری» وجود دارد، که از دیکتاتوری و محافظه کاری قشرهای فوقانی بورژوازی و ملاکان آغاز می شود و به رادیکالیسم انقلابی پرولتاری و آنارشیزم لومپنی ختم می گردد. و در میان این دو قطب طبیف، ما بالیبرالیسم بورژوازی (حفظ سرمایه داری) با آزادی خواهی پارلمانی قشرهای متوسط و کوچک (بورژوازی) و دمکراتیسم انقلابی (اصلاح طلبی اجتماعی قشرهای خرده بورژوازی شهرونده و بخشی از قشرهای ممتاز کارگری و روشنفکران رادیکال) روبرو هستیم. از آنجا که دمکرات های انقلابی پدید شدند. در کنار این کلمه، پس از جنگ دوم جهانی و اوج مبارزات ضد امپریالیستی خلق های «جهان سوم» و از دمکرات های ملی (که همان دمکرات های انقلابی متداول در اروپای قرن نوزدهم است) ظهور کرد، یعنی: سیاستمداران قشرهای خرده بورژوازی جامعه، که هم خواستار اصلاحات عمیق اجتماعی و هم خواستار استقلال سیاسی و اقتصادی در قبال امپریالیسم هستند. این مقولات تازه، مانند «سمت گیری سوسیالیستی» و «دمکرات های ملی»، که پیشتر در دوران پس از جنگ دوم جهانی مرسوم شده و از ریشه های کهنه تری مانند «رشد غیر سرمایه داری» و «دمکراسی انقلابی» روئیده است، در نزد مولفان امروزی مارکسیسم، به شیوه های مختلفی بکار می رود که گاه ناشی از سلیقه سبک نگارش آنها و گاه ناشی از مقتضیات متن (Context) است. لذا گفتن اینکه فلان مولف آنطور گفته و فلان مولف دیگر طور دیگر، نتیجه بی توجهی خواننده به تحول تاریخی مفاهیم، ضرورت های متن و نحوه بحث، سلیقه های فردی مولفین خصلت جوششی - پویایی مقولات و غیره است. و خواننده باید با بررسی و پژوهش بیشتر، به کله مسائل پی ببرد و خود را از قید و بند بحث های سکولاستیک برهاند.

۴- راه رشد غیر سرمایه داری

چنانکه همه می دانیم، طرح این مسئله، حتی از زمان لنین، بمناسبتان پیش آمد که باید تکلیف راه رشد اقتصادی کشورهای آسیای اناحاً دشواری (وبعدها لنین) روشن می شد. آنها در مراحل ماقبل سرمایه داری (فئودالیسم و پاتریارکالیسم) زندگی می کردند. موافق تسلسل صورت بندی ها (فرماسین های) تاریخی، آنها می بایست راه رشد سرمایه داری را طی کنند. پلخاند در مورد روسیه همین عقیده را داشت: «موزیک (رعیت روس) را باید در دیگ بخار سرمایه داری جوشاند». در انقلاب ۱۹۰۵ این بحث بین پلخاند و لنین بود. لنین طی کردن تمام و کمال دوران سرمایه داری و لذا قبول رهبری بورژوازی لیبرال در انقلاب را یک قضا و قدر و حتمیت تاریخی نمی دانست و با بصیرت دیالکتیکی شگرف خود می گفت، که در حلقه های ضعیف سرمایه داری، جایی که پرولتاریای کثیرالعدد و متمرکز و متشکلی هم وجود دارد، می توان از بخشی یا تمام راه سرمایه داری طفره زد (به روسی: *минулої*). با این سابقه بحث های انقلاب ۱۹۰۵، پس از انقلاب ۱۹۱۷ برای لنین روشن بود که تکلیف کشورهای فقاز و

۵- دمکرات های ملی

در باره دمکراتیسم انقلابی، به عنوان بخشی از طبیف موضع گیری های اجتماعی سیاسی در جامعه سرمایه داری بقیه در صفحه ۶

نمی شود، حتی در کشورهای که حاکمیت در آنها به دست احزاب کمونیست افتاد، دوران هائی مانند «نپ» یا «دمکراسی توده ای» ضرور بود.

با مثالی می گویند: آن تدارک و گذاری خوب است که حزب پرولتاری آنرا رهبری کند و اشکال دیگر آن بد است که اینهم حرف نادرستی است، زیرا این کار در دست مانعیت، دست پشامد تاریخی است، که در قوطی های مخصوص نمی گنجد. وقتی شما بار رهبری دمکرات های ملی در کشوری روبرو شدید که مورد حمایت اکثریت مردم است، حق ندارید نسبت به آن راه مخالفت مطلق یا بی طرفی را پیش گیرید. شما باید نسبت به آن سیاست اتحاد همصراه با انتقاد را دنبال کنید، تا بتوانید با مردم باشید و مردم را و جنبش را در جهت درست پیش ببرید.

این - برخلاف گفته برخی سخنگویان رژیم انقلابی ایران - نوعی با «نپ» سر بریدن و «خنجر از پشت زدن» و «خود را برای آینده ذخیره کردن» نیست، بلکه این شرکت فعال در جنبش مردم برای سوق آن در سمت درست است، صرف نظر از اینکه نتیجه اش چه باشد.

یکبار نتیجه اش اینست که خود دمکرات های ملی در این سمت درست تا حور رسیدن به یک نظام کاملاً خلقی حرکت می کنند. بسیار خوب! کمونیست ها نیز در این جا یار ومدد کار آنها هستند و شرط آنها این نیست که تواز تخت قدرت به زیر پیا تا من جای تور بگیریم. شرط آن ها محتوای و مضمونی است: بسود خلق عمل کن! گاه ممکن است که چرخش به راست انجام گیرد و دمکرات های ملی راه ساداتها و نمیریها را در پیش گیرند. در آن هنگام آنها از «پاران دیروز خلق» به «دشمنان امروزی» آن دیگ می گردند، تکلیف چیست؟ تکلیف دیگر یازیدن دست دوستی نیست، بلکه آختن شدت مبارزه است، چنان کای شک زمانی با خلق بود، کمونیست های چین با او همراهی داشتند. سپس به دیکتاتور فاشیست بدل شد، کمونیست های چین با او برید کردند. بعدها با ژاپن وارد تبرد گردید. کمونیست های چین او را در این نبرد همراه کردند، بدون آنکه سیاست داخلی او را تأیید کنند. مگر این مطالب روشن نیست؟

و اما اینکه «راه رشد غیر سرمایه داری» (که از جهت محتوی همان سمت گیری سوسیالیستی است)، در صورتیکه دمکرات های ملی حاکمیت را در دست داشته باشند، سر دوراهی است و می تواند نقش انباشت سرمایه را تسریع کند تا سرمایه داری بسط یابد، سخن درستی است. ولی از این «پایان تراژیک» آبدان ما به این نتیجه نمی توانیم برسیم که: پس باید با دمکرات های ملی و «راه رشد غیر سرمایه داری» از بیخ و بن مخالف بود و در یک لحظه نامساعد تاریخی، شعارهای پیشیننگرایانه «قیام مسلحانه پرولتاری برای ساختن سوسیالیسم» را مطرح کرد. لنین می گوید: کسانی که امور تجریدی را جانشین امور مشخص میسازند، دچار خطا میشوند. لنین می گوید: کسانی که «انقلاب» را همیشه با خط طلا می نویسند و درکن می کنند که در لحظاتی از تاریخ باید به شیوه فرمیستی عمل کرد، گردن خود را در سر این کار می شکنند: (Момаеи седеулето)

اگر احیاناً در میان چپ روی های ما کسانی صادق هستند، این مطالب را با دقت بررسی کنند. (۱)

کارگران مبارز آبادان و خونین شهر نیز اول ماه مه، روز کارگر را گرامی داشتند

شهر قهرمان آبادان همچنان بایرجا و استوار در مسیر تندپادحملات ویرانگر دشمن تجاوزگر مقاومت میکند. بر صفحات زندگی و پیکار این شهر اینک سطرهای خونی از رزم و کار رقم زده میشود.

زحمتکشان چون درخت بالنده، در سنگرهای مقاومت، سرسختانه به دفاع از انقلاب خویش مشغولند و فداکاریها و جانفشانیهای کارگران قهرمان صنعت نفت، پتروشیمی، آب و برق، مخابرات، تعمیر کاران، نانوایان و... برآستی درخور ستایش و تحسین است.

روز کارگر در آبادان آتش خیز، در زیر آتش توپخانه دشمن، بخاطروضع جنگی بصورت جشن مرکزی برگزار نشد، ولی در چند نقطه جشنهای مفصلی با شرکت کارگران برگزار گردید.

در اینجا پای صحبت چندتن از کارگران، که از جبهه های آبادان به ماهشبر آمده اند، می نشینیم. یکی از کارگران پتروشیمی در مورد اول ماه مه میگوید:

«کارگران پتروشیمی در چند قسمت جشن جهانی کارگر را برگزار کردند. در قسمت تکپهانی منازل کارگری پتروشیمی و قسمت تکپهانی منازل کارمندی پتروشیمی، یکی از کارگران اهمیت روز جهانی کارگر و تاریخچه این روز را تشریح کرد. همچنین کارگران ضرورت دفاع از انقلاب و جمهوری اسلامی ایران به رهبری امام را تأکید کردند و شربت و شیرینی خوردند و یکدیگر تبریک گفتند. در قسمت داخلی پتروشیمی، کارکنان حراست و آتش نشانی نیز در گرامیداشت این روز جشن گرفتند. یکی از کارگران گفت: پیام ما به ملت

قهرمان ایران این است که ما همینطور که از جنایات صدام و آمریکائیسیدیم، در زیر آتش خمپاره دشمن دست از دفاع از انقلاب نمی کشیم. در حمایت از خواستهای کشاورزان، از جمله اجرای بند «ج» و «د» و همچنین تجارت خارجی تا پای جان حاضر به فداکاری هستیم و از دولت می خواهیم با بر خور داری از پشتیبانی کارگران قاطعانه در این امر اقدام کند».

کارگر دیگری از مخابرات شرکت نفت از برگزاری جشن روز جهانی کارگر می گوید:

«کارگران مخابرات با برگزاری جشنهای ۸ تا ۱۴ تفری، این روز را جشن گرفتند. در این جشن کارگران از تاریخ مبارزاتی کارگران ایران و جهان صحبت کردند و ضمن بازگو کردن افتخارات طبقه کارگر ایران، وظایف کارگران را در شرایط کنونی جهت تحکیم و تثبیت نظام جمهوری اسلامی ایران یادآور شدند. در این مراسم کارگران عهد کردند تا شکست تجاوز عراق و دیگر توطئه های امپریالیسم آمریکا از پای نخوانند نشست و همگی معتقد بودند که طبق رهنمودهای امام،

کارگران تا میتوانند باید کار کنند، زیرا کار بیشتر کارگران موجب تقویت بیشتر جمهوری اسلامی ایران و موجب شکست بیشتر توطئه گران داخلی و خارجی وابسته به امپریالیسم خواهد بود. در پایان کارگران با دادن شعار: «مرگ بر امپریالیسم آمریکا» و «درود بر خمینی» به سرگاز خود رفتند، تما مشتی باشد پردهان یاهو گویان امپریالیسم، بسرگردگی امپریالیسم آمریکا و تجدید عهد و پیمان باشد در ادامه راه».

در بخشهای دیگر شرکت، بخاطر اینکه کار نخواهد، کارگران امکان جمع شدن نداشتند، ولی در همه قسمتها شعارها بر در و دیوار نصب شده بود. محیطهای کار آکنده از شور و شغف رزمجویانه کارگران بود. کارگران مبارز و خستگی ناپذیر میگویند:

«بهترین جشن برای کارگران کار و کوشش بیش از پیش در راه انقلاب است».

یکی از کارکنان بیمارستان شرکت نفت: «شرکت نفت با همکاری سپاه پاسداران مستقر در بیمارستان نمایشگاهی بدین مناسبت برگزار شد. در این مراسم

یکی از کارگران تاریخچه اول ماه مه، روز جهانی کارگر، را تشریح کرد و فداکاریهای کارگران را بخصوص در جبهه جنگ متذکر شد».

وی به توطئه های امپریالیسم جهانی، به سرگردگی امپریالیسم آمریکا، جهت شکست انقلاب و نابودی جمهوری اسلامی ایران اشاره کرد و کارگران را برای مقابله با این توطئه ها به وحدت و هشیاری و همچنین کار و تولید بیشتر، که شعار کارگران است، دعوت کرد. کارگران سخنان نماینده خود را با دادن شعار: «کارگران جهان، اتحاد علیه امپریالیسم» و «تفرقه و جدائی سلاح آمریکائی» تأیید کردند.

سپس نماینده جبهه سازندگی طی سخنرانی بدین مناسبت گفت:

«قانون باید از همین جا یوسیده کارگران نوشته شود و برای تصویب به مجلس فرستاده شود».

در این جشن باشکوه کارگران، پرستاران، امدادگران و عده ای از مجروحین جنگی کارگر و غیر کارگر شرکت داشتند.

در جلو کارگاه برق و ترمویه و قسمت پرختشو یخانه بیمارستان نیز یک

میز، با شربت و شیرینی قرار داشت و پشت آن یک شعار بزرگ در ارتباط با روز جهانی کارگر نصب شده بود. تعدادی از کارگران بدین طریق همبستگی خود را با دیگر کارگران ایران و جهان اعلام کردند.

در بیمارستان طالقانی نیز، کارگران در این روز اقدام به برپائی نمایشگاه طرح و عکس و پوستر نمودند که نمایانگر نقش فداکارانه طبقه کارگر در به ثمر رسیدن انقلاب، تحکیم و تثبیت جمهوری اسلامی ایران و دفاع از آن و در خنثی کردن توطئه های امپریالیسم بود.

از طرف جبهه سازندگی و سپاه پاسداران نیز با برگزاری نمایشگاهی در یک نقطه شهر به مناسبت روز جهانی کارگر تجلیل بعمل آمد. همچنین اعلامیه ها و تراکت هایی پخش شده. به شهادت یکی از رزمندگان خونین شهر، در سنگرها رزمندگان، از جمله رزمندگان کارگر در قسمتی از کوه شیخ، جشنی برگزار کردند. در این مراسم نیز عکسها و شعارهایی به تجلیل از روز کارگر نصب شد و شربت و شیرینی پخش گردید. همچنین در قسمتی از این جشن، یکی از رزمندگان در مورد روز جهانی کارگر و نقش طبقه کارگر در دفاع از انقلاب و جمهوری اسلامی ایران سخنرانی ایراد کرد.

در جبهه ها کارگران دوشادوش نیروهای مسلح حضور دارند، و نقش فعال کارگران رزمنده در جبهه، پشت جبهه، در رابطه با تولید، توزیع، امداد و غیره بخوبی نمایان است.

افتخار بر طبقه کارگر ایران، رزم آور در جبهه کار و پیکار و ستون فقرات استقلال کشور و انقلاب!

احترام به ارزش کار و شخصیت کارگران از وظایف هر جامعه انقلابی است!

چندی پیش در کارخانه صالی بل، یکی از کارگران قسمت قالبگیری، به علت اعتراض به شرایط کار و سختی آن، از طرف سرپرست قسمت مضروب شد. در اثر این واقعه، که در روز اول اردیبهشت امسال اتفاق افتاد، جو شدیداً اعتراض عموم کارگران قسمت ذوب رافرا گرفت. اعتراض کارگران در درجه اول متوجه توسل به خشونت و توهین از سوی سرپرستان و ایجاد فضای تهدید و ارباب و خود سوری است. کارگران حق دارند در نظام انقلابی و در شرایطی که نظام طاغوتی به گور سپرده شده است،

از برخورد های غیر انسانی و سرکوب گرانه برآشفته شوند. آنان به حق می پرسند: کجای قوانین موجود - حتی اگر روح انقلاب و احترام به حقوق زحمتکشان راهم کنار بگذاریم - کسی اجازه می دهد که پیش از بررسی یک اعتراض فواز جاع آن به مقام صالح، جرم در جانشخصی داده شود و مجازات در لحظه، آن هم از نوع تنبیه بدنی، بعمل آید؟

کارگران بدرستی خواستار بی گیری این مسئله از سوی مسئولین کارخانه شدند. مجازات سرپرست قانون شکن از

جمعه در جهت جلوگیری از ادامه بروز چنین صحنه های تکان دهنده به سپه خود موثر خواهد افتاد.

بدیهی است که در محیط های کار نه فقط تنبیه خود سرنانه، بلکه اساساً هر نوع تضییع حقوق کارگران پذیرفتنی نیست، و اگر در شرایطی چنین شیوه های ظاهراً به شکلی مفید افتد، ولی عملاً فقط فقط به زیان مصالح و منافع انقلاب خواهد بود. فراموش نباید کرد که کارگران از رزمندترین طبقات هستند و رفتار با آنان باید حداقل انسانی باشد.

در کارخانه گچ ماشینی خراسان، توطئه ضد انقلاب با هشیاری کارگران درهم شکسته شد

کارخانه گچ ماشینی خراسان در ۷ کیلومتری محصور مشهد - تربت حیدریه واقع شده است. مواد اولیه این کارخانه از معدن گچ سازنده (دررباط سفید) که در یک کیلومتری کارخانه واقع شده است، تأمین میگردد. معدن دولتی، ولی در اجاره شخصی است بنام اورعی، یکی از سرمایه داران معروف گروه تولیدات شمال خراسان.

باید متذکر شد که گروه تولیدات شمال خراسان یکی از گروه های بزرگ صنعت ساختمانی در خراسان است. مدت اجاره معدن در اول آبان ماه ۵۹ تمام شد. در این موقع کارخانه طبق دستور دادستان انقلاب مصادره شد و در اختیار بنیاد مستضعفین قرار گرفت. ولی بیری نیافتید که در اثر فشار و شانتاژ یواخل ضد انقلاب و سرمایه داران مبنی و تعطیل آن، کارخانه را به صاحبان اولیه برگردانند. مالک اصلی کارخانه

شخصی است بنام میر محمد صادقی که یکی از سرمایه داران بزرگ ایران است و سهم برادر بزرگتر اورعی که فعلاً فراری است، در اختیار بنیاد است. معدن به علت دولتی بودن از تاریخ ۶۰/۱/۱۸ در اختیار شرکت سهامی کل معادن و ذوب فلزات، که یک سازمان دولتی است، قرار میگردد. طبق تصمیم شورای عالی معادن ایران تمام اسامول معدن می بایستی تحویل شرکت سهامی کل معادن شود، ولی تا آنجا که امکان بوده، مسئولین گروه تولیدات معدنی شمال خراسان ماشین آلات سالم و قابل استفاده را از معدن خارج می کنند. حتی جریان به نماینده دادستان انقلاب در مشهد اطلاع داده می شود. (مثلاً از ماشین آلاتی که از معدن خارج شده می توان یک دستگاه بیلدور ۸۸ و لودر نام برد).

بیلدور دیگری که در معدن هست مدت دو هفته خراب بود و گروه تولیدات شمال

خراسان که تعهد داشت در کوتاه ترین زمان آنرا تعمیر کند و تحویل دهد، به عناوین مختلف کارشکنی میکرد و حتی هم معدن و هم کارخانه مدت چندین روز تعطیل بود. در ابتدای تعطیلی معدن مسئولین کارخانه برای اینکه ناراضی بین مردم فراهم کنند، مقدار زیادی خاک با سنگ گچ موجود، که از قبل داشتند، مخلوط می کنند که این جریان فوراً به وسیله مسئولین معدن به مقامات دولتی گزارش شد. چون این کارخانه در سطح استان تنها منبع تولید گچ است، این عمل مسئولین کارخانه ناراضی وسیعی را در بین مردم استان به وجود آورد، که خوشبختانه با هوشیاری مسئولین معدن خنثی گردید. مسئولین کارخانه به مجرد افشای جریان کارخانه را تعطیل کردند. بالاخره در اثر پافشاری مسئولین معدن، مقامات کارخانه مجبور

به تعمیر بیلدور شدند که در نتیجه آن هم معدن و هم کارخانه، از تاریخ ۶۰/۲/۳، شروع بکار کرد.

از بررسی مسائل مطروحه فوق، میتوان نتایج زیرین را گرفت:

۱- اقدام خرابکارانه و اعمال فشار سرمایه داران برای بازپس گرفتن کارخانه مصادره شده،

۲- تصرف بیت المال از طریق خارج کردن ابزار آلات معدن،

۳- عدم اجرای تعهدات کارفرمایان مبنی بر تعمیر ماشین آلات،

۴- اقدام در جهت به تعطیل کشاندن کارخانه،

۵- اقدام به تولید کالای قلابی و نامرغوب و ایجاد ناراضی در خریداران. تمام این اعمال بیانگر این مسئله است که مسئولین کارخانه عملاً دست به این کارها زده اند و قصدشان اخلال در

تولید، ایجاد ناراضی و جوسوء ظن نسبت به دولت جمهوری اسلامی ایران است.

ما به نوبه خود توجه مسئولین امر را به اینگونه اعمال، که در مجموع حلقهات یک زنجیرند، جلب می کنیم.

باید متذکر شد که معدن و کارخانه در حدود ۴۰ نفر کارگردارند. اغلب کارگران محلی هستند و از روستاهای اطراف معدن می آیند. کارگران از امکانات رفاهی تنها از حق بیمه استفاده می کنند، در صورتی که مسئولین و مدیران کارخانه از همه نوع تجهیزات رفاهی از قبیل خوابگاه، سالن غذاخوری و غیره برخوردارند. در دامنه کوه ساختمان مجلل مجهز به وسایل عیش و نوش ساخته شده، که به گفته کارگران، حاصل خوشگذرانی ایام تعطیلات مسئولین کارخانه بوده است.

طبقه کارگر ایران در افزایش تولید،
ترمیم خسارات جنگ و دفاع در جبهه، پیشقدم است

ویژه روستاهای استان فارس

باز گذاردن دست بزرگ مالکان بزبان انقلاب است

خودرامی کنند، تا توطئه هفتم براندازی امیرالیسم آمریکا تحقق یابد، دفاع از آنان و استرداد اموال مصادره شده شان، عملی درست و بسود انقلاب نیست و نمی تواند باشد.

دهقانان زحمتکش و تهیدست کشورمان و از آن جمله روستائیان روستا-های اطراف آباد می خواهند که قانون اصلاحات ارضی هر چه زودتر تمام و کمال اجرا شود.

مالک را مجبور به ایجاد باغ نابود شده کنند.

در ضمن دهقانان تهیدست و زحمتکش قازیان طی نامه ای به امام خمینی و آیت الله منتظری و آیت الله مشکینی بازگشت حاکم شرع قبلی دادگاه انقلاب آباد و اجرای بند "ج" قانون اصلاحات ارضی را درخواست کرده اند.

رسیدن حق (زمین) به حق دار (دهقان تهیدست) یکی از اهداف انقلاب و از جمله خواست های میلیون ها زحمتکش است که جانانه انقلاب و رژیم مغفور وابسته را سرنگون کردند، میلیون ها زحمتکش که با تمام هستی خود و علی رغم همه محرومیت ها از انقلاب شکوفا فریشان پاسداری و حفاظت می کنند.

از این رو برکناری عناصر ناباب و سپردن امور بدست انقلابیون متعهد و مردمی و در درجه اول اجرای کامل و فوری قانون واگذاری زمین و بندهای "ج" و "د" آن، که ریشه بزرگ مالکی را بخشکاند، خواست عمده روستائیان زحمتکش فارس است.

برکنار و حاکم شرع دیگری بجای وی منصوب می شود، که متأسفانه تمام اموال مصادره شده را مسترد می کند. این کار موجب دلگرمی و شادی بزرگ مالکان و ضدانقلابی ها می شود و البته موجب تأسف، نساوری و گناه یاس دهقانان زحمتکش طرفدار انقلاب، همچنین پمپ بنزین یکی از سرمایه داران آباد، که به همراه برادر و دیگر خویشانش در رژیم منفور گذشته بر تمام ادارات آباده حکمروایی می کردند و خود او حاکم مطلق العنان روستای یزدخواست، یکی از روستاهای آباد بود، پس از انقلاب مصادره می شود. این شخص که در رژیم گذشته مدبر کل شیروخورشید بود و بعد از انقلاب نیز پاکسازی و مخفی شده بود، با انواع حیلها پمپ بنزین خود را پس می گیرد.

این بهره کشان و غارتگران که سالیان متعادی بر جان و مال و هستی زحمتکشان حکومت می کردند، هم اکنون نیز بدلیل عدم اجرای کامل قانون اصلاحات ارضی و نیز اعمال غیرانقلابی برخی از دست اندرکاران، آزادانه به توطئه چینی و زورگویی مشغول هستند. در حالی که بزرگ مالکان و دیگر ضد-انقلابیون در صددند که فارس را به آشوب بکشانند و در همین جهت تمام تلاش

تومان بعنوان غرامت بپردازد، لیکن وی فراری می شود.

نکته حائز اهمیت اینکه، حجت الاسلام شیخ ابراهیم اسلامی خود اهل همین منطقه و از روستا زادگان زحمتکش است. وی بطور کامل به اوضاع و احوال منطقه آشناست. اما در اثر کارشکنی ها و اقدامات خدعآمیز بزرگ مالکان و جانبداری روحانی نمایان از آنها، این حاکم شرع طرفدار مستضعفان به قم احضار و از کار برکنار می شود. آنگاه پس از مدتی شخص دیگری حاکم شرع این دادگاه می شود، که بلافاصله کلیه احکامی را که حاکم شرع قبلی صادر کرده بود، لغو می کند و حکم عدم مصادره اراضی خوانین را می دهد.

پس از این جریان، خوانین زندانی آزاد و فراری ها به منطقه باز می گردند و شروع به آزار و اذیت دهقانان ستم-دیده می کنند. همچنین بزرگ مالکی که باغ دهقانان را خراب کرده بود، دهقانان را تحت فشار می گذارد که محصول سال گذشته را، که دادگاه مصادره کرده بود، به او بپردازند.

بعلاوه، با اینکه فروش زمین های موات ممنوع اعلام شده، ولی زمین-خواران و فئودال ها با شدت و عجله زمینها را می فروشند. البته دهقانان با حمایت بی دریغ نهادهای انقلابی، مانند سپاه پاسداران، جهاد سازندگی و هیئت هفت نفری موفق شده اند بزرگ

متعهد و مردمی در راستای خدمت به مستضعفین و به تحکیم انقلاب هستند، می بینند که بدست عده ای و به نام انقلاب، اقداماتی صورت می گیرد که یاس آفرین و نا امیدکننده است و به تضعیف انقلاب و به تقویت غارتگران ضدانقلابی می انجامد.

دروستاهای اطراف آباده در فارس، بزرگ مالکان ضد-انقلابی و توطئه گر با خیال راحت در رفت و آمد هستند و اموال مصادره شده نیز به آنها پس داده شده است.

اموال مصادره شده بزرگ مالکان روستاهای آباده که گزارش برخی از آنها چون ق-باز می شود. در همین صفحه چاپ شده است. توسط حاکم شرع ضلعی دادگاه انقلاب اسلامی آباده، به آنها مسترد شده است.

یکی از این بزرگ مالکان "صاحب" اراضی وسیع و ساختمان های گرانبهای در روستاهای ابرقو، دهنه، حاجی آباد، نظراباد و تساخود آباد است. شخص مذکور که با دستگاه های درباری ارتباط داشته، بلافاصله پس از پیروزی انقلاب راهی فرنگ می شود. اموال وی توسط کمیته و سپاه پاسداران توقیف می شود. منزل وی نیز توقیف و طبقه دوم آن محل استقرار دادگاه انقلاب می گردد. زحمتکشان شهر روستا در آباده از این بابت بسیار خوشحال می شوند. لیکن خویشانش در تهران تلاش برای رهایی اموال وی را شروع می کنند. در این حین حاکم شرع دادگاه انقلاب اسلامی آباده

روستائیان روستای قازیان بازگشت حاکم شرع قبلی آباده و اجرای بند "ج" را درخواست کرده اند.

روستای قازیان در ۲۰ کیلومتری دهبید فارس قرار دارد (جمعیت ۱۰۰ خانوار) بزرگان مالکان ده، در رژیم مغفور گذشته، با توجه به حمایتی که آن رژیم از این چپاولگران می کرد و با توسل به انواع شیوه های فریبکارانه، مانع تقسیم اراضی شده بودند. لذا دهقانان قازیان با همان سنت قدیم (بد محصول دز برابر کار) کشاورزی می کردند.

پیش از سالهای ۴۱، دهقانان باغ انگوری احداث کرده بودند که نصف محصول آن به روستائیان زحمت-کش و نصف دیگر به خان می رسید. در سال ۴۱ برای اینکه سندی مبنی بر کار این روستائیان نباشد، یکی از فئودالها تمام باغ را با تراکتور شخم زد و از بین برد.

پس از پیروزی انقلاب شکوهمند مردم ایران، دهقانان بمنظور احقاق حقوق خویش به دادگاه انقلاب اسلامی آباده، به حاکمیت حجت الاسلام شیخ ابراهیم اسلامی، از روحانیون متعهد و حامی دهقانان، شکایت می کنند و در یک محاکمه قرار می شود که فئودال خراب کننده باغ مذکور ۵۰۰۰۰۰

این دو نمونه از در منطقه فارس با حسرت تمام این برسر بر اطرح می-کند که: آیا باز گذاردن دست بزرگ مالکان بسود انقلاب است؟ این سوالی است که هزاران دهقان فارس مطرح می کنند. آنها در حالی که شاهد عمل انقلابی سپاه پاسداران، جهاد سازندگی و هیئت های هفت نفری و برخی روحانیون

در این شماره "نامه مردم" به برخی از روستاهای استان فارس می رویم و با وضع روستاها و مشکلات و خواست های روستائیان آشنا می شویم. در فارس بزرگ مالکان و دیگر ضدانقلابیون بر دامنه اقدامات ضدانقلابی و مخرب و تفرقه افکنانه خود افزودند. آنها بطور مستقیم انقلاب را هدف قرار دادند. خوانین و بزرگ مالکان در روستاها با اذیت و آزار روستائیان زحمتکش مشغول هستند و بر جان و مال و هستی روستائیان و عشایر یورش میبرند. آنان را نسبت به انقلاب شکوهمند مان مایوس و بدبین کنند. آنها در این راه از حمایت و پشتیبانی عوامل و یادی و طرفداران خود در نهادهای دولتی و انقلابی برخوردارند و این خود موجب تشجیع و دلگرمی بیشتر آنها می شود. راه اصلی مقابله با اقدامات توطئه گرانه بزرگ مالکان معلوم است: اجرای تمام و کمال و فوری قانون اصلاحات ارضی، علاقه بر آن، پاکسازی نهادهای انقلابی و رساندن وسایل تولیدی به دهات و کوشش برای رسیدگی به وضع بد زندگی دهقانان کاملاً ضروری است.

سخنی از روستائیان منصورآباد

علی محمد

ابراهیم

علی از ده منصورآباد شیراز

روستائیان روستای منصورآباد به مناطق جنگی یاری می رسانند و در انتظار اجرای فوری و کامل قانون اصلاحات ارضی هستند.

روستای منصورآباد در نزدیکی شیراز قرار دارد (۱۳۰ خانوار). روستائیان منصورآباد بیشتر باغ های میوه دارند و به کشاورزی نیز می پردازند. آنها خود را خواست ها و مشکلات خویش سخنی می گویند:

ابراهیم منصورآبادی، ۲۴ ساله، که دارای یک هکتار باغ رزی است، درباره مشکلات کشاورزان میگوید:

"دهقانان زمینها را بیشتر فروختند، بعلت کم آبی و نبودن کود شیمیائی و کمبود وسایل کشاورزی. آدم هست که ۳۰۰۰۰ بونهز دارد و آدم هست که هیچ ندارد. منصورآباد بیشتر باغ میوه دارد که باز عده ای چندین باغ و عده ای هیچ ندارند. به خاطر همین من باطرح اصلاحات ارضی موافقم."

وی ادامه میدهد:

"در تظاهرات علیه رژیم سابق همه شرکت می کردیم، من از سربازی فرار کردم. حالا هم که رژیم عراق ناب-جوانمردانه حمله کرده است، همه اهالی نان محلی و لباس و وسایل زیاد به جیبه کمک کرده اند، خود من ۳۰۰ تومان به جیبه کمک کرده ام."

یکی دیگر از روستائیان به نام علی، ۱۸ ساله میگوید:

"یک رودخانه در راه منصورآباد است که زمستان ها راه را بند می-آورد و این برای ما مشکلی است. زدن یک پل روی رودخانه رفت و آمد را آسان خواهد کرد."

محمد، روستایی دیگر منصورآباد درباره کارهایی که دولت جمهوری اسلامی ایران میتواند بکند، توضیح میدهد:

"اگر دولت به مردم زمین بدهد آنها کشت خواهند کرد و در این مورد کار هیئت های ۷ نفری صحیح است با دادن وام میتوانند وضع کشت و زندگی مردم را بهتر کنند. رساندن کود شیمیائی بدست زارعین و باغ داران کمک بزرگی است."

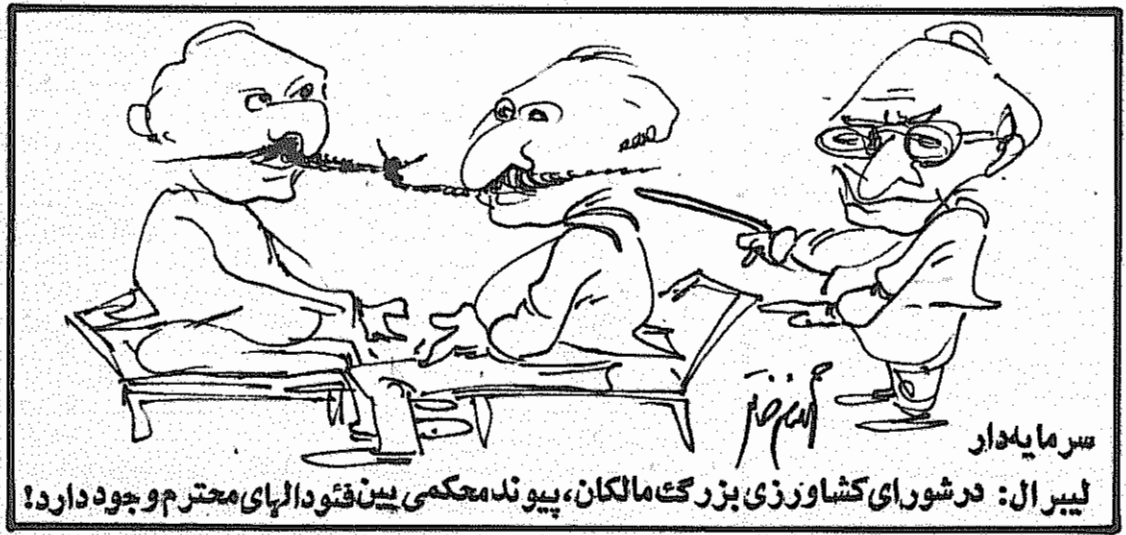
محمد همچنین میگوید:

"دشمن اصلی ما آمریکا است. من ۲۲۰۰ مقدار دارم و برای جیبه کمک کرده ام. ما چون کارگریم، در حد توانائی کمک کرده ایم. من برای رفتن به جیبه ثبت نام کرده ام."

او با دولتی شدن تجارت خارجی موافق است و میگوید:

"در اثر این کار رسیدگی به مردم

امام خمینی: از روستاهای دور افتاده می آیند میگویند که ما خانه نداریم، آب نداریم، برق نداریم، آسفالت نداریم، بهداشت نداریم و همه هم صحیح میگویند. ما دستان را پیش تمام ملت دراز می کنیم و از ملت میخواهیم که همه دست بر اداری بهم بدهند و این جهاد سازندگی را شروع کنند.

نامی پیا آزادی خود را باز خواهد یافت

چند روز پیش در مقر "یونسکو" در پاریس، "کنفرانس بین المللی در باره مجازات آفریقای جنوبی" برگزار شد، که بیش از صد کشور جهان، از جمله ایران، در آن شرکت کردند. تنها مهم ترین کشورهای امپریالیستی جهان از شرکت در این کنفرانس سرباز زده اند. آقای محمد هاشمی رفسنجانی، نماینده دولت ایران در کنفرانس نامبرده، حمایت کامل دولت جمهوری اسلامی ایران را از مردم نامی پیا و آفریقای جنوبی اعلام کرد و اظهار داشت که آمریکا مسئولیت اصلی همه فجایع را به عهده دارد. ("بمنقل از "کیهان" - ۳ خرداد ۱۳۶۰).

افکار عمومی جهان هر چه بیشتر خواهان مجازات آفریقای جنوبی هستند

پس از آنکه درسی و پنجمین اجلاس سازمان ملل متحد در باره نامی پیا (۱۵-۱۱ اسفند ۵۹) آشکار شد که برای هم پیمانان امپریالیستی "پرتوریا" پیشبرد منافع سیاسی، استراتژیک و اقتصادی شان مهم تر است تا پیکار آزادی بخش عادلانه یک خلق (کشورهای "ناتو" از پذیرش همه قطعنامه های دهگانه درباره نامی پیا سرباز زدند)، افکار عمومی جهان هر چه بیشتر خواهان مجازات جمهوری آفریقای جنوبی گردید:

در "آروشا"، "کمیته مجازات سازمان وحدت آفریقا" در روزهای ۲۵ اسفند ۵۹ تا ۱ فروردین ۶۰ تشکیل جلسه داد، "شورای نامی پیا" سازمان ملل متحد و گروه کشورهای آفریقای خواستار اجلاس ویژه شورای امنیت سازمان ملل متحد و - در صورت وتو - "مجمع عمومی" درباره نامی پیا گردیدند. در روزهای ۲۵-۲۴ فروردین، سران "کشورهای صفت مقدم جبهه" در لوآندا گرد هم آمدند، و در روزهای ۲۲-۲۶ فروردین، مسئله نامی پیا در دستور جلسه "اجلاس فوق العاده" دفتر هماهنگی جنبش کشورهای غیرمتحد "در الجزیره" قرار داشت.

علیرغم همه مانورهای آفریقای جنوبی و یارانش، رهایی قطعی نامی پیا به رهبری "سواپو" دیگر زیاد بطول نخواهد انجامید. چنانچه نیروهای تجاوزکار امپریالیستی سیاست خود را مبنی بر پشتیبانی از رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی در نامی پیا ادامه دهند، اینبار نیز پس از استقلال گریزناپذیر نامی پیا در صف شکست خوردگان قرار خواهند گرفت. پیشگویی پیا مبرانه نیست، اگر بگوئیم که آنگاه نیز کوتاه اندیشی خویش را نادیده خواهند انگاشت و در پی "دست مسکو"، "تروزیسم بین المللی" و توهمات و اتهامات دیگر خواهند بود.

خواست کشورهای مترقی جهان

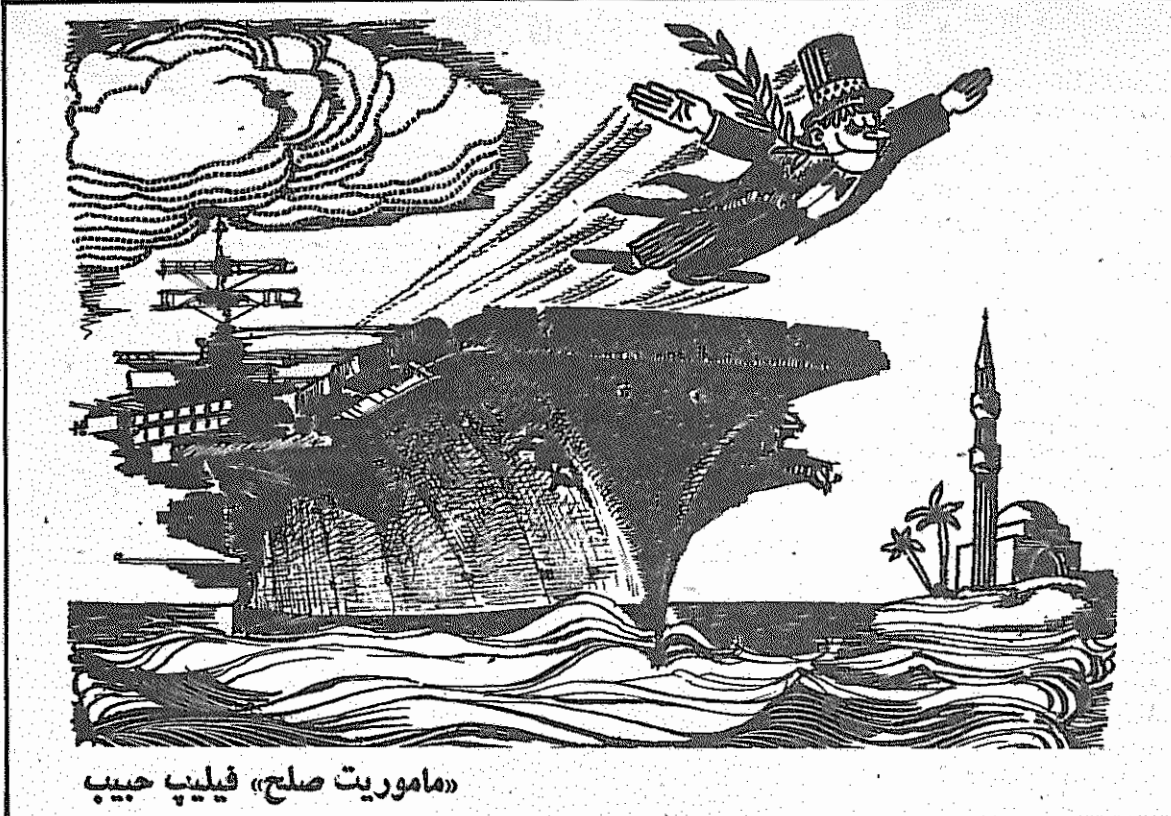
از سوی دیگر، کشورهای مترقی، به ویژه سوسیالیستی، خواهان حل سریع و عادلانه مسئله نامی پیا، برپایه قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل متحد هستند. تنها هنگامی می توان مسئله نامی پیا را حل کرد، که جمهوری آفریقای جنوبی مجبور گردد به اشغال غیرقانونی نامی پیا پایان بخشد. از سوی دیگر باید هم پیمانان "پرتوریا" را واداشت تا از پشتیبانی همه جانبه رژیم نژادپرست دست بردارند. از اینروست که لازمست، برپایه فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد، به تحریم همه جانبه رژیم آفریقای جنوبی، از جمله تحریم نفت و جنگ - راه، مبادرت ورزید.

چنان که به موقع خود خبر دادیم، آخرین اجلاس ویژه شورای امنیت سازمان ملل متحد درباره نامی پیا، در تاریخ ۱۰ اردیبهشت ۶۰ پایان یافت. در این اجلاس، علیرغم خواست کشورهای غیرمتحد و سوسیالیستی، مبنی بر مجازات اجباری و همه جانبه آفریقای جنوبی، ایالات متحده آمریکا، بریتانیا و فرانسه با وتوی خود از اتخاذ تدابیر موثر علیه رژیم نژادپرست "پرتوریا" و اشغال کماکان نامی پیا از سوی آن جلوگیری کردند.

کشورهای غربی میکوشند تا حل مسئله «نامی پیا» را به تعویق بینانندازند

اجلاس ویژه شورای امنیت و تفسیرهای رسانه های گروهبی امپریالیستی نشان داد که برخی از کشورهای امپریالیستی، به ویژه ایالات متحده آمریکا، تلاش می ورزند تا حل مسئله نامی پیا را به تعویق بینانندازند. هدف این کشورها آنست که، با نقض قطعنامه های سازمان ملل متحد، پیش از انتخابات آینده نامی پیا (که قرار است زیر نظارت سازمان ملل متحد برگزار شود)، یک به اصطلاح "کنفرانس قانون اساسی" برپا کنند. آن ها می خواهند، بدین سان، به خیال خود، مواضع اقلیت سفیدپوستی نامی پیا و احزاب سرسپرده "پرتوریا" را در این سرزمین تقویت بخشند، ترفندی که امپریالیست ها بارها به آن دست یازیده اند.

یادآور می شویم که همین نیروها در اوایل سال میلادی جاری شکست "کنفرانس ژنو" را سبب گردیدند. از آن هنگام تاکنون بسیاری همایش های بین المللی، به ویژه در چارچوب "جنبش غیرمتحدها" و "سازمان وحدت آفریقا" صورت پذیرفته، که در آن ها از این گونه مانورهای همدستان "پرتوریا" پرده برداشته شده است. همان گونه که در بحث درباره نامی پیا در نیویورک نیز دیدیم، مسئله اساسی بر سر آنست که خلق نامی پیا، زیر رهبری "سازمان خلق جنوب باختری آفریقا" ("سواپو") - تنها نماینده راستین خود- پس از ده سال سرانجام سر-نوشت خود را به دست خویش گیرد و از استقلال ملی بهره مند گردد. پنج روز پیش از همایش نافرجام ژنو گذشته بود، که "کمیته آزادی سازمان وحدت آفریقا"، در سی و ششمین اجلاس خود، در آروشا (۲۹ دی تا ۴ بهمن ۱۳۵۹) سیاست خراب-کارانه رژیم بوت را، که همخوان با منافع حامیان امپریالیست خویش، حاضر نیست تا از سیادت خود در سرزمین ثروت خیز نامی پیا دست بردارد، محکوم کرد. این اجلاس هم چنین ریاکاری به اصطلاح "گروه تماس" (ایالات

«ماموریت صلح» فیلیپ جیب

برقرار باد اتحاد همه نیروهای ضدامپریالیستی و دمکراتیک ایران در جبهه متحد خلق

درباره ...

بقیه از صفحه ۳ در بالا سخن گفتیم: دمکرات های ملی همان دمکرات های انقلابی هستند. منتها در کشورهای که در آن مسئله ملی و مستعمراتی، مسئله ضرورت نیل به استقلال سیاسی و اقتصادی مطرح است. ولی چیزی که مطلب را کمی بغرنج و گاه مبهم ساخته، آنست که، در درون این "دمکرات های ملی" خود یک طیف درونی موضع گیری وجود دارد، که از آنها به عناصر قشری، واقع گرا و روشن بین (در گزارش کمیته مرکزی حزب توده ایران به هفدهمین پانوم (وسیع)) تعبیر شده است. عناصر قشری را "گروه" نامیدند، که نامی پیا را می توان نیروهای معتدل و میانه رو (سانتریست) در داخل دمکرات های ملی دانست. نیروهای روشن بین، افراد مترقی و بطور پی گیر انقلابی هستند که دارای خصلت ضد کمونیستی پر خاشاک نیستند و از همکاری با کمونیست ها برای ادامه انقلاب ابداندارند. این گروه اخیر را برخی "دمکرات های انقلابی" نامیدند. لذا ابهام در نکات زیرین پدید میشود:

سؤال- دمکرات های ملی با دمکرات های انقلابی چه تفاوتی دارند؟ پاسخ- هیچ تفاوت، دمکرات های در کشورهای "جهان سوم" مطرح شده است.

سؤال- آیا دمکرات های انقلابی را به جای جناح چپ (روشن بین) دمکرات های ملی میتوان بکار برد؟ پاسخ- آری، ولی در نوشتار مارکسیستی، دمکرات انقلابی به کل اطلاق شده و نه به جزء، ولی از آنجا که در درون دمکراسی انقلابی طیفی است، اگر کسی جناح چپ دمکراسی انقلابی را، بعلمت پی گیری و ترقی خواهی و روشن بینی، چنین بنامد، خطا فسی نکرده است، و بپول مثال معروف "کفری به کمبزه" نشده است.

سؤال- آیا در انقلاب ایران چه نیروی حاکمیت و رهبری را به دست گرفته است؟ پاسخ- ما بین حاکمیت و رهبری نهایی در انقلاب ما تفاوت ها هستی. رهبری نهایی در دست امام خمینی است، که نماینده دمکراسی ملی با ببنش

سرگردانی شود. عامل نقش فلج کننده ضد انقلاب و نیروهای غیر دمکراتیک، در دستگاه دولتی. آیا انقلاب ایران خواهد توانست خود را از این سه عامل "الف" و "ب" و "ج"، که در صورت مسلط شدن، آنرا مسخ می کنند، رها سازد؟

پاسخ آنست، ما به این سیر باید. یعنی نمی نگریم، اگر توده ها و احزاب و گروه های مترقی بنای کار خود را بر بدبینی و منفی بافی بگذارند، آن ها کماکی به انقلاب نمی کنند، بقول حافظ: گرچه صالشنه به کوشش دهند آنقدر ای دل که توانی بکوشی! (۲) چون خود مبارزه، خود کوشی، خود زمان، خود حوادث، اشکال و حالاتی بوجود می آورد که تصورش گاه از پیش محال است. ما، برخلاف آنچه که به ما نسبت میدهند، تاریخ را مقدر نمی دانیم. ما برای کوشش و مجاهده، مردم نقش خلاق اعظمی قائلیم. این آن "ذخیره نهانی" است که اگر از آن به درستی استفاده نشود، کارها در مجرای غلط می افتد. به همین جهت می گویند: "یاس از امید، فریبنده تر است". یاس از بیروزی کار را واقعا به سوی شکست می برد. ظرف جوئی و تلاش برای نیل به هدف، خود عامل مهمی است که جلوه گاه خلاقیت انسان هادر تاریخ است. به علاوه، به نظر ما، عوامل بین المللی و داخلی به نحوی است که ماحق داریم. آنها راهم جهت با بردار انقلاب، حساب کنیم، نه در خلاف جهت. امید است که این توضیحات بتواند به فیصله بحثی که در گرفته است کمک رساند.

حال این سؤال مطرح میشود که: آیا سیاست اقتصادی - اجتماعی هیئت حاکمه مروزی را میتوان "راه رشد غیر-سرمایه داری" نامید؟ پاسخ آنست که این سیاست هنوز بطور کامل شکل نگرفته است. بسیاری از عناصر این سیاست بدون تردید دارای جنبه دمکراتیک و ضد سرمایه داری و ضد فئودالی و ضدامپریالیستی است. ولی هنوز سه عامل دیگر نیز وجود دارد: الف- عامل نوسان های لیبرالی در سیاست خارجی و اقتصادی، در اثر تعبیر غلط و ضد کمونیستی از سیاست نه شرقی، نه غربی ب- عامل پندار گرایانه (توتوپستی) که یک سلسله مقولات مبهم و قابل تعبیر را جانشین احکام و مقولات علمی می کند و می تواند منشا

در جلسه علنی پنجشنبه مجلس شورای اسلامی گفته شد:

مجلس باید در جهت حمایت از مستضعفین و نابودی مستکبرین پیش برود

در جلسه مجلس اجرای بند «ج» مورد تاکید مجدد قرار گرفت. قانون باید حاکم باشد نه گروه، نه فرد، نه دسته.

فراهم کردن امکانات آب و بذر و کود و سم و دام و ماشین آلات در حد ممکن و بیمه کردن محصولات کشاورزی شد. وی همچنین پیشنهاد کرد که «کنند» و برنج انحصاری شود و در اختیار دولت قرار گیرد. سومین ناطق پیش از دستور، قربانعلی دری نجف آبادی نماینده اردل ضمن اشاره به سخنان اخیر امام خمینی علل ناکافی بودن کار مجلس را برشمرد. وی از جمله به مساله رسیدگی به اعتبارنامه‌ها و مساله «دکروگانها» مساله دولت، بودجه که مکررا در برنامه مجلس قرار گرفت و نیز عدم تجربه کافی با وجود داشتن شور و تعهد، اشاره کرد.

وی ابراز امیدواری کرد که در دومین سال تشکیل مجلس شورای اسلامی، نمایندگان بتوانند «هرچه بهتر و بیشتر در راه انجام وظایف خطیر نمایندگی» در جهت حمایت از مستضعفین و در جهت نابودی مستکبرین، در جهت برقراری نظام قسط و عدل اسلامی و «ایجاد یک نظام اداری مثبت و متعهد پیش روند. ناطق همچنین با اشاره به سخنان امام خمینی در مورد حاکمیت قانون گفت: «همه باید متعهد به قانون باشند، قانون باید حاکم باشد، نه فرد، نه گروه، نه دسته و غیره... وی سپس به تاکید امام خمینی بر نقش روحانیت مبارز - نه روحانی‌نماهای ساواکی» که «از شمر بدترند» در انقلاب اشاره کرد و درباره آن توضیحاتی داد. ناطق در پایان از محمدرضا رجایی نخست‌وزیر و سرپرست وزارت خارجه، خواست که برای اتخا‌صان سیاست مستقل و فعال در صحنه جهانی، بیشتر تلاش کند.

آنگاه رئیس مجلس تذکرات چند تن از نمایندگان را خواند. وی ضمن اشاره به سخنان امام خمینی تذکر داد که: «لحظات مجلس برای ما و مردم خیلی گرانبایست».

سپس مجلس وارد دستور شد و بحث درباره لایحه مربوط به بودجه ادامه یافت.

حسن آیت و احمد سلامتیان در مخالفت با این لایحه و حجت‌الاسلام ناطق نوری و عباس مظفر در موافقت با آن سخن گفتند. ادامه بحث درباره این لایحه بدلیل پایان یافتن وقت مجلس به امروز موکول شد.

در حاشیه مجلس معلوم شد!

حجت‌الاسلام ناطق نوری بهنگام دفاع از لایحه مربوط به بودجه، به مقاله روزنامه انقلاب اسلامی درباره جهاد سازندگی که در جهت تضعیف آن بود اشاره کرد و گفت: شما فکر می‌کنید با این تیززدها و... چه غلطی می‌توانید بکنید؟ غضنفرپور گفت: توهین نکن! حجت‌الاسلام ناطق نوری پاسخ داد: معلوم می‌شود چه کسی نوشته است!

در زمینه اقتصاد...

بقیه از صفحه ۱

حداقل زندگی «بخور و نمیر» زحمتکشان تهی‌دست روستا، این محروم‌ترین قشرهای جامعه ما ضرورت و تاخیرناپذیر است. این آمارها اینرا هم نشان می‌دهد که مسئله افزایش اراضی قابل کشت و تهیه آب با استفاده از همه امکانات علمی و فنی پیشرفته تا چه حد به صورت یکی از مرم‌ترین مسائل پایه‌ای اقتصاد کشور ما درآمده است.

تصمیم انقلابی شورای انقلاب درباره اصلاحات ارضی که پس از برکناری دولت بورژوازی لیبرال گرفته شد، گام مهمی برای ریشه‌کن‌ساختن این پایگاه ضد-انقلاب بشمار می‌آمد. پاکمال تاسف، ارتجاع دروجودبزرگ-مالکان، کلان‌سرمایه‌داران و بخش از روحانیت وابسته به آنان (یعنی وعاظ‌السلطنین) توانسته است با توسل به انواع تحریکات و به‌ویژه استفاده از دشواری‌های ناشی از جنگ تحمیلی آمریکا - صدام، از انجام این تصمیم مردمی به‌سود محرومان روستا جلوگیری کند. حزب توده ایران انجام این اصلاحات را یک گام اساسی در زمینه دگرگونی‌های بنیادی در نظام اقتصادی کشور به‌سود محرومان می‌داند و خواستار تحقق بی‌خدشه آن است.

ب - تشکیل و تقویت همه‌جانبه تعاونیهای تولید کشاورزی دهقانان بر پایه داوطلبی - دومین گام اساسی در راه پایان بخشیدن به فلاکتی است که روستای ایران را فرا گرفته است.

تنها با واگذاری زمین بدون کمک به تشکیل و همیاری دهقانان بدون کمک مادی برای تهیه آب کافی، وسایل کشاورزی، بذر و کود و سموم، اقتصاد کشاورزی را نمی‌توان از بن‌بست کنونی بیرون آورد. بالا بردن تولید کشاورزی بدون کمک‌گیری از شیوه‌های علمی و فنی (یعنی بدون کاربرد ماشین‌های کشاورزی و کودشیمیایی و سموم و روش‌های نو پیشرفته کشاورزی) امکان‌پذیر نیست و به کارگرفتن این امکانات در چهارچوب واحدهای کوچک تک‌خانوار تولید کشاورزی غیر ممکن است. تنها با تشکیل تعاونی‌های تولید و نیز انواع تعاونی‌های دیگر (مانند تعاونیهای اعتبار و فروش و مصرف و پشتیبانی همه‌جانبه آن‌ها از دهقانان زحمتکش و نیز تأمین بیمه‌های لازم کشاورزی می‌توان به هدف‌های انقلاب در زمینه کشاورزی نزدیک شد. -ج- خرید مازاد محصولات کشاورزی از دهقانان و از تعاونی‌های

تولید کشاورزی به وسیله دولت و ریشه‌کن ساختن غارتگری سلف‌خراها، واسطه‌ها، عمده - التجارها و کارگزاران آنان. د - تعیین قیمت خرید محصولات کشاورزی بر پایه ارزیابی دقیق اقتصادی در ارتباط با شرایط جوی و تولید به طوری که دشواری‌های حاصله از نامناسب بودن شرایط جوی برای کشاورزی به صورت فاجعه‌ای، اقتصادنا‌توان دهقانی و تعارنی را زیر فشار نکیرد.

ه - به کار انداختن امکانات مادی در زمینه بهره‌گیری از آخرین دستاوردهای علمی و فنی برای تهیه آب، از راه جلوگیری از به‌هدر رفتن آب‌های موجود، استفاده از آب‌های زیرزمینی، بی‌نمک کردن آب‌های شور و استفاده از این گونه آب‌ها برای کشت محصولات معین یکی دیگر از اقدامات حیاتی برای رشد کشاورزی میهن ماست.

و - برای کمک مؤثر به اقتصاد دهقانی، صرفه‌جویی در نیروی کار و بالا بردن بازدهی کشت و در مراحل بعدی برای کمک به اقتصاد تعاونی، ایجاد مراکز ماشین‌آلات کشاورزی و تعمیرگاهها و به‌طور کلی حرکت در جهت ماشینی‌کردن همه بخش‌های تولید کشاورزی دارای اهمیت تعیین - کننده برای رسیدن به خودکفائی است.

ز - حزب توده ایران بر آن است که به موازات تقویت همه‌جانبه تعاونی‌های کشاورزی در همه زمینه‌ها (یعنی تولید، تهیه مواد اولیه، فروش مازاد) تاحد امکان گرفتن عمده‌ترین بخش اقتصاد دهقانی باید به بخش دولتی اقتصاد کشاورزی، چه در زمینه کشت و زرع و چه در زمینه دامداری، توجه‌خاص مبذول داشت. نگاهداری و گسترش واحدهای بزرگ کشت و صنعت مانند دشت مغان، اراضی زیر سد دز و نظایر آن‌ها و ایجاد واحدهای نظیر در مناطق دیگر کشور باید در صدر برنامه دولت قرار گیرد.

ح - یکی از بزرگ‌ترین کمبودهای تولید داخلی کشور، در زمینه تولیدات دامی، یعنی گوشت و مرغ و ماهی، مواد شیری، تخم مرغ و غیره است. برای چیره‌شدن بر این کمبود و جلوگیری از خروج سالیانه مبالغ هنگفتی ارز حاصله نفت برای خرید از کشورهای دیگر، باید با برنامه‌ریزی دقیق بخش اساسی تربیت و نگاهداری دام، یعنی دامداری سنتی طبیعی (عشایری)، دامداری تک‌خانواری دهقانی و دامداری صنعتی در تعاونی‌ها و در واحدهای بزرگ دامداری دولتی را تقویت کرد و گسترش داد. تنها از راه گسترش

تربیت دام در همه این رشته‌ها می‌توان به خودکفائی دست یافت. ط - عشایر توده چند میلیون را در کشور تشکیل می‌دهند که در امر دامداری و کشاورزی نقش غیر قابل‌انکار دارند. بررسی و شناخت مسائل ویژه آن‌ها و پیدا کردن راه‌های مشخص حل این مسائل با تمام‌جوانب اقتصادی و فرهنگی و سنتی و سیاسی آن، يك وظیفه مهم در برابر انقلاب است. باید این توده نزدیک به شش میلیون را از مواهب تمدن و پیشرفت و دستاوردهای علوم و فنون برخوردار کرد و قبل از آن ابتدای‌ترین شرایط زندگی انسانی شایسته عصر انقلاب را برای آن‌ها فراهم نمود. باید بدون شتابزدگی و ساده‌اندیشی زمینه را برای ارتقاء مداوم سطح تولید عشایر و غلبه بر وابستگی آنها آماده نمود؛ به نقش عشایر در تأمین بسیاری از فرآورده‌های ضرورت در اقتصاد کشور ارجح شایسته نهاد و آن را از نظر کمی و کیفی بهبود بخشید. ی - جنگل يك ثروت بزرگ و بسیار گرانبایست که در صورت توجه لازم و محافظت، پایان‌ناپذیر و سرچشمه منافع بی‌شمار است. باید در نگاهداری و توسعه جنگل حداکثر کوشش را به کار برد و جنگلبانی را به يك نهاد فعال و مؤثر در اقتصاد ملی بدل کرد و جلوی هر گونه غارت بی‌رویه ثروت‌های جنگل و قطع خودسرانه درختان را قاطعانه گرفت و برنامه دقیق و علمی و مسئولانه استفاده از جنگل را به مثابه يك منبع خودزای ثروت تدوین کرد.

ک - ایجاد يك تحول اساسی در سیستم وام و اعتبار کشاورزی اقدام مهم و ضرورت دیگر است. هدف این است که در مرحله کنونی وام به‌طور جمعی (به تعاونی یا به شورای ده) در محل، به موقع، به میزان کافی، مؤثر در تولید، زیر نظارت پرداخت شود. بانک تعاون کشاورزی می‌تواند نقش مهم و مؤثری در احیای کشاورزی ما و بهبود شرایط کار و زندگی دهقانان و تحکیم نهادهای واقعی تعاونی دهقانی در روستا داشته باشد. ل - عمران روستایی و بهسازی دهات و ایجاد راه‌های روستایی از جمله مسائلی است که تاثیر مستقیم و بلاواسطه در احیای اقتصاد کشاورزی ما دارد. زیرا از این لحاظ وضع به قدری اسفناک و سطح به اندازه‌ای غازل است که بدون حداقل تغییر در وضع مسکن و عمران روستایی و پایان دادن به نابسامانی‌های وحشتناک آموزشی و بهداشتی در روستاها و همچنین حداقل بهسازی محیط زیست و ایجاد راه‌های فرعی نمی‌توان آمیدی به تحول جدی و تغییر بنیادی در اقتصاد کشاورزی داشت. برای رسیدن به این هدف همکاری و هماهنگی نهادهای انقلابی و موسسات دولتی مربوطه طبق برنامه معین و زمان‌بندی شده ضرورت دارد. م - يك سیستم برنامه‌ریزی کشاورزی با مدت‌های کوتاه و متوسط و دراز، در زمینه‌های مختلف، با توجه به اولویت‌ها و ضروریات احیاء و رشد اقتصاد سالم و مستقل کشاورزی، با توجه به تنوع تولید، با توجه به نقش بخش‌های سه‌گانه دولتی و تعاونی و خصوصی و سهم هر يك باید حتما ایجاد شود تا بتوان به هدف‌های برنامه‌ای انقلاب رسید.

کمک مالی به حزب توده ایران یک وظیفه انقلابی است!

۱ - خ	۱۵۰۰ ریال
۲ - د	۱۰۰۰ ریال
۳ - ن	۳۰۰ ریال
آرش - خ	۵۰۰ ریال
ناهد - خ	۵۴۰ ریال
ط - خ	۵۰۰ ریال
ف - خ	۵۰۰ ریال
ص - د	۱۰۰۰ ریال
مجید - خ	۳۵۰ ریال
ح - پ	۵۰۰ ریال
ح - پ	۵۰۰ ریال
ر - ف	۵۰۰ ریال
ز - ف	۵۰۰ ریال
ا - خ	۱۵۰۰ ریال
رفیق ح. ب. از قروه	۳۱۵۰ ریال
گردستان	۱۰۰۰ ریال
سازمان حزب توده ایران در قروه گردستان	۵۰۰۰ ریال

چش	۱۵۰۰ ریال
م - خ	۱۰۰۰ ریال
رد (آرش)	۱۰۰۰ ریال
رف	۳۰۰ ریال
۲ - د	۵۰۰ ریال
چش	۵۰۰ ریال
چ - پ	۲۰۰ ریال
محمد رضا - خ	۲۰۰۰ ریال
ا - ف	۵۰۰ ریال
ح - خ	۵۰۰ ریال
ن - د	۱۵۰۰ ریال
م - د	۱۰۰۰ ریال

به خواستهای بحق اهالی قلعه اصفهان رسیدگی کنید!

قلعه اصفهان در انتهای خیابان سلیمانیه تهران (منشعب از خیابان پیروزی) بسان روستائی است که گوئی، فرسنگها دور از شهر و فاقد هر گونه امکان زندگی، زمان را می‌گذراند. زمینهای قلعه اصفهان، که متعلق به بازماندگان «دانشگاه» است، به صورت جارهای در اختیار ساکنین محروم قلعه قرار گرفته است. نداشتن آب، بدلیل اینکه بعد از انقلاب لوله کشی آب بطور غیرقانونی در منطقه انجام می‌گیرد، مشکلات فراوانی را برای اهالی قلعه اصفهان فراهم کرده است. جویهای پر از لجن، زباله‌های انباشته شده در گوشه و کنار، که هدیه شوم شهر بزرگ تهران به اصفهان است، با زندگی اندوهناک مردم این منطقه را دراز می‌کشد. گاو‌دازی در حوض آلونکها باعث شیوع انواع بیماریها شده است. یکی از ساکنین قلعه سازنده

«این گاوداری متعلق به شخصی است که خودش در خارج قلعه زندگی می‌کند. اما چون پول و زور دارد، کسی جرئت اعتراض به او را ندارد». بر مسئولین امر است که هر چه زودتر با انتقال این گاوداری به خارج قلعه اصفهان و دادن آب لوله کشی، که هر دوازده خواستهای مبرم ساکنین قلعه اصفهان هستند، این انسانهای رنج کشیده را بیش از پیش به انقلاب امیدوار سازند.

مشکلات فراوانی را برای اهالی قلعه اصفهان فراهم کرده است. جویهای پر از لجن، زباله‌های انباشته شده در گوشه و کنار، که هدیه شوم شهر بزرگ تهران به اصفهان است، با زندگی اندوهناک مردم این منطقه را دراز می‌کشد. گاو‌دازی در حوض آلونکها باعث شیوع انواع بیماریها شده است. یکی از ساکنین قلعه سازنده

مشکلات فراوانی را برای اهالی قلعه اصفهان فراهم کرده است. جویهای پر از لجن، زباله‌های انباشته شده در گوشه و کنار، که هدیه شوم شهر بزرگ تهران به اصفهان است، با زندگی اندوهناک مردم این منطقه را دراز می‌کشد. گاو‌دازی در حوض آلونکها باعث شیوع انواع بیماریها شده است. یکی از ساکنین قلعه سازنده

دخالت ریگان در امور داخلی اتحاد شوروی

ریگان، رئیس‌جمهور آمریکا، زنی را به حضور، خرد پذیرفته است، که مدعی است همسر آتاتولی شرانسکی است، که در اتحاد شوروی به خاطر فعالیت‌های ضد شوروی محکوم شده است. بگفته سخنگوی «کاخ سفید»، رئیس‌جمهور آمریکا «قول داده است که همه امکانات خود را در راه تسهیل شرائط زندان» برای شرانسکی بکار بندد.

نام حقیقی این زن اشتگلیتز است و هیچگاه با شرانسکی ازدواج نکرده است. اشتگلیتز هشت سال پیش (در سال ۱۹۷۳) اتحاد شوروی را به قصد اسرائیل ترک کرد و از آن هنگام تاکنون در کشورهای غربی به بنیان زدن علیه اتحاد شوروی مشغول است. بگفته «تاس» «پدیرش این زن ماجراجو از سوی رئیس‌جمهور آمریکا به معنای تشویق فعالیت‌های او و دخالت در امور داخلی اتحاد شوروی است.»

تحصیل رایگان ۳۷ هزار دانشجوی کشورهای رشدیابنده در کشورهای سوسیالیستی

بگزارش دبیرخانه دشورای هیئاری اقتصادی، در کشورهای سوسیالیستی عضو این سازمان در سالهای ۷۰، ۳۷ هزار کارشناس از کشورهای رشدیابنده آموزش یافتند. این رقم نزدیک به دو برابر بیکره مشابه برای سالهای ۶۰ است.

در کشورهای سوسیالیستی، دانشجویان کشورهای رشدیابنده بطور رایگان در رشته‌هایی چون علوم فنی، پزشکی، زمین‌شناسی، کشاورزی و اقتصاد تحصیل میکنند.

تظاهرات گسترده دانشجویان دانشگاه سئول علیه دیکتاتور کره جنوبی

روزهای چهارشنبه و پنجشنبه ۶-۷ خرداد ۶۰، دانشجویان دانشگاه سئول به تظاهرات علیه رژیم کره جنوبی دست زدند. آنها بر دیوارهای بزرگترین دانشگاه کره جنوبی شعار «مرگ دیکتاتور کره جنوبی!» را نوشته بودند. بیش از ۵۰۰ پلیس برای مقابله با تظاهرات دانشجویان به دانشگاه فرستاده شدند و بسیاری از دانشجویان بازداشت گردیدند.

روز چهارشنبه ۶ خرداد ۶۰، یک دانشجوی شهر گوانجو، به اعتراض به رژیم دیکتاتوری خودکشی کرد. سال پیش در رستاخیز این شهر در راه دمکراسی ۲۰۰ نفر جان خود را از دست دادند و هزاران تن زخمی شدند.

جنگ افزاری بیولوژیک آمریکا به مرگ ۱۸ تن و بیماری بیش از دو هزار نفر انجامید

آیدمی ریوی که سه هفته پیش در نزدیکی مادرید آغاز شد، اکنون به پرتقال سرایت کرده است. بعقیده کارشناسان، منبع این آیدمی، که بر اثر ویروسی ناشناخته رایج شده است، یک پایگاه نظامی آمریکا در نزدیکی پایتخت اسپانیا است. تاکنون ۱۸ نفر جان خود را بعلت سرایت این بیماری از دست داده و بیش از ۲۰۰۰ تن در بیمارستان بستری شده‌اند.

با آنکه ایالات متحده آمریکا معاهده بین‌المللی را مبنی بر منع اینگونه جنگ‌افزارهای بیولوژیک امضاء کرده‌است، باعتراف گزارش دیوانیته‌پرسی اینترنشنال، هنوز آنها را در اختیار دارد.

کنگره کمونیستهای مغولستان به کار خود ادامه میدهد

در کنگره کمونیست‌های مغولستان، سخنرانان رهنمودهای سندیکاهاى مغولستان، اظهار توسعه اقتصاد ملی و فرهنگ داشت که در بحثی که در میان کشور را برای سالهای ۱۹۸۱-۸۰ اعضای اتحادیه‌های کارگری، پیش‌تایید کردند. هدف از این رهنمودها از برگزاری کنگره صورت گرفت، افزایش سطح زندگی و فرهنگ بیش از ۲۰ هزار پیشنهاد اصلاحی جمهوری خلق مغولستان است. ارائه شد.

۱۲۳ کشور جهان رژیم نژادپرست آفریقایی جنوبی را محکوم ساختند

«کنفرانس بین‌المللی مجازات آفریقایی جنوبی» در روز چهارشنبه، ۶ خرداد ۶۰، در پاریس به کار خود پایان داد. در این کنفرانس ۱۲۳ کشور، از جمله ایران، شرکت کردند.

این کشورها، در جریان مباحثات کنفرانس، رژیم غیرانسانی «آپارتاید» آفریقایی جنوبی را محکوم و ضرورت تشدید مبارزه را علیه آخرین دژ استعمار در آفریقا خاطر نشان ساختند.

پیام گروهی از دانشمندان نامی اتحاد شوروی خطاب به دانشمندان سراسر جهان

همکاران محترم! ما گواهی می‌دهیم که نگرانی‌های هسته‌ای، دانه‌دانه، مسابقه تسلیحاتی و بویژه سلاح هسته‌ای هر روز گسترده‌تر میشود. مذاکره دربارهٔ خلع سلاح متوقف و یا اصولاً قطع شده است. قراردادهای امضاء شده به مرحله اجرا در نمی‌آیند. موافقت‌نامه‌ها و پیمان‌های بازدارنده فعالیت‌های نظامی، که به اعتبار خود باقی هستند، مورد حمله قرار می‌گیرند و عداوت‌موانعی در راه اجرای آنها ایجاد میشود.

چنانچه روند حوادث در آید نیز بهین منوال پیش رود، در آنصورت خطر وقوع جنگ، که در سالهای هفتاد آغاز به گاهش نهاده بود، بر کلیه رویدادهای جهان، بیش از هر زمان و بیدرجات بیشتری سنگینی خواهد کرد. زیرا بطور ساده‌سخن بر سرچنگ میان دولتها نیست، که خود نیز برای خلفا مصیبت‌بزرگی بیاد می‌آورد، بلکه سخن بر سر جنگ هسته‌ای با پی‌آمدهای فاجعه‌آمین آن برای تمامی بشریت است.

برای ما اهل دانش این مطلب روشن‌تر و قابل‌درک‌تر از دیگران است. وبهین علت تلاشهای محافل معینی، که میخواهند مجاز بودن و حتی بمسلاج بودن جنگ‌اتمی محدود را، که درحقیقت به ناگزیر به جنگ هسته‌ای عالمگیری تبدیل خواهد شد، به اثبات برسانند، ما را بیش از دیگران مضطرب و نگران میسازد.

تلاشهایی که برای افزایش ذخائر اتمی به حساب تولید موشکهای میان‌برد، تولید بمب نوترونی و دیگر انواع مریکاب اسلحه بکار برده میشود، خط ناپودی میلیونها انسان را در یک چشم‌برهم‌زدن و یا پس از تحمل عذابهای دردناک پدید می‌آورند. از پیامدهای ناگزیر عملیات جنگی، با استفاده از سلاحهای هسته‌ای، آن خواهد بود که سرزمینهای بسیاری از کشورهای مسکونی، در نتیجه اختلالهای ژنتیک، بشریت به انحطاط کشانده خواهد شد. ۲۵ سال قبل، برتراند راسل و اینشتین، در مخالفت با سلاح هسته‌ای، بیانیه‌ای منتشر ساختند.

در این بیانیه گفته شده است: همه انسانها را بدون استثناء خطر تهدید میکند و اگر این خطر شناخته و درک شود، امکان آن وجود دارد که باتشریک مساعی از آن جلوگیری شود.

دانشمندان مساعی فراوانی بکار برده‌اند، تا سلاح هسته‌ای در تصادماتی که پس از جنگ جهانی دوم، بارها جهان را مورد تهدید قراردادها، بکار گرفته نشود. در اتخاذ تصمیم درباره قطع آزمایشهای هسته‌ای در زمین و هوا و سطح دریاهای اقیانوس اتحاد شوروی، ایالات متحده آمریکا و انگلیس و تصمیم درباره عدم گسترش این سلاح، ندای دانشمندان نقش مؤثری ایفاء کرد.

بعقیده‌ما، اوضاعی که پدید آمده، فعالیت‌های جدی‌تری را بطاظر منافع صلح از دانشمندان طلب می‌کند. نباید اجازه داد که بشریت در عقید اسارت اندیشه‌های کینه‌پرستانه قرارگیرد، که سعی دارد ثابت کند که صلح تنها بر کوهی از تسلیحات می‌تواند پایدار باشد و گویا در قرون و اعصار نه‌مقل و خرد، بلکه زور و قدرت روند تاریخ را هدایت کرده است. فن در دادن به چنین برهانی بمشابه تسلیم در برابر ناگزیری جبری جنگ و در نتیجه تسلیم در برابر جنگ هسته‌ای خانمانسوز خواهد بود.

وجدان و احساس وظیفه‌شناسی ما دانشمندان و انسانها نمی‌تواند در برابر خطری که از جانب امریالیسم بشریت را تهدید می‌کند، سکوت کند. وبهین علت ما از پیشنهاد لئوئیوید برژنف، دبیر کل کمیته مرکزی حزب کمونیست و صدر هیئت رئیسه شورای عالی اتحاد شوروی، درباره تشکیل «کمیته بین‌المللی معتبر، که ضرورت حیاتی جلوگیری از فاجعه هسته‌ای را نشان بدهد»، بگرمی پشتیبانی میکنیم. سخن بر سر یک ضرورت حیاتی، درحقیقت برای همه انسانها، بدون تفاوت درجهان-بینی، موقعیت اجتماعی، ملیت و نژاد است. هر فردی به این

امر باید آگاه شود، و در اینجا است که دانشمندان موظفند با صلاحیت علمی، کلام قاطع خود را بیان کنند.

ما دانشمندان شوروی از همه کارمندان علمی دعوت میکنیم که تمام هم خود را بکار برند، تا خطر جنگ هسته‌ای، که خلفا را تهدید میکند، مرتفع شود. به مردم در تقسیم ماهیت خطری که آنها را تهدید میکند یاری رسانند و اراده و دانش خود را به امر سازندگی و حفظ شرایطی در زمین معطوف دارند، که بتواند زندگی شایسته انسانهای دوران ما و نسلهای آینده را تامین کند.

امضاء کنندگان: الکساندروف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه لنینی و جایزه دولتی و رئیس فرهنگستان علوم اتحاد شوروی؛ باسوف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه لنینی و جایزه دولتی؛ بلوخین، قهرمان کار سوسیالیستی و رئیس فرهنگستان علوم پزشکی؛ ولینوف، دارنده جایزه دولتی اتحاد شوروی؛ ورتوف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه لنین و جایزه دولتی اتحاد شوروی؛ ایشه‌تسکی، قهرمان کار سوسیالیستی؛ اینوزه‌تسرف، دارنده جایزه دولتی اتحاد شوروی؛ لوگوف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه لنینی و جایزه دولتی اتحاد شوروی؛ مارگوف، قهرمان کار سوسیالیستی؛ پروخوروف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه دولتی، جایزه لنینی و جایزه نوبل؛ سهوتف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه لنینی و جایزه دولتی و کار سوسیالیستی و معاون رئیس فرهنگستان علوم اتحاد شوروی؛ چژوف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه دولتی اتحاد شوروی؛ شورو، چهار تکوف، دارنده جایزه دولتی اتحاد شوروی و جایزه نوبل؛ ابگل گاردت، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه دولتی اتحاد شوروی.

هواپیمای اتمی «میدوی» آمریکا، به ژاپن خواهد رفت دولت ژاپن خواست چندین حزب سیاسی و سازمان اجتماعی را مبنی بر عدم اجزوه ورود هواپیمای اتمی آمریکایی «میدوی» به بندر ریو کاسیو، رد کرده است. این کنستی قرار است چند روز دیگر در این بندر لنگر بیندازد.

در دوران اخیر، گزارش‌هایی که درباره رفت و آمد کنستی‌های اتمی آمریکا به ژاپن منتشر شده است، نگرانی عمیق مردم ژاپن را برانگیخته است.

بگفته ری شائوژ، سفیر سابق آمریکا در ژاپن، میان دو کشور بیست سال است که قرارداد محرمانه‌ای وجود دارد، که بر پایه آن، کنستی‌های اتمی آمریکایی، بتوانند در بندر ژاپن لنگر بیندازند.

کنگره چهارم حزب انقلابی خلق کامپوچیا پایان یافت

چهارمین کنگره حزب انقلابی خلق کامپوچیا روز جمعه ۸ خرداد ۶۰ در پنومپن کار خود را پایان داد. این کنگره گزارش کمیته مرکزی حزب را استماع و قطعنامه‌ای در این باره تصویب کرد. کنگره چهارم همچنین وظایف حزب را برای سالهای آتی بررسی و تعیین نمود و کمیته مرکزی جدید را برگزید. کمیته مرکزی «حزب انقلابی خلق کامپوچیا»، در نخستین نشست خود تن ساوان را به سمت دبیر کل خود انتخاب کرد.

به وضع دکانداران «جمعه بازار» قزوین رسیدگی کنید!

۶۰ دکاندار جمعه بازار شبرستان قزوین از ابتدای ترین امکانات رفاهی محرومند. حدود پنجاه سال پیش، مجاور مسجد نبسی فعلی شبرستان قزوین بازاری به اسم «جمعه بازار» وجود داشت، که بعدها تخریب و به خرابه‌ای مبدل شد. اما چند سال پیش، شهرداری این شهر، بنا

تعمیراتی که در این منطقه انجام داد، باعث رونق کسب و کار در آن شد، اما نیازهای اولیه رفاهی صاحبان آن تامین نشده. نداشتن مسکن یکی از مشکلات اساسی این دکانداران محروم است. در این ارتباط باید متذکر شد که بسیاری از آنان، برغم سن

زیاد، هنوز در کاروانسراها یا در همین مغازه‌ها زندگی می‌کنند. ما از مقامات مسئول مصرانه می‌طلبیم که هرچه زودتر، با رسیدگی به خواستهای اساسی و بحق این دکانداران، آنها را بیش از پیش به انقلاب امیدوار سازند.

باند قاسم‌لو احشام کشاورزان کردستان را به عراق صادر میکند

اخیرا باند قاسم‌لو، با دسایس مختلف، به خرید دام‌ها و اغنام احشام کشاورزان و دامداران کردستان به چند برابر قیمت پرداخته‌است. این عمل چند هدف را دنبال میکند: از یکسو باعث کمبود و گران شدن گوشت در ایران میشود و از سوی دیگر نیازمندیهای عراق را در این

زمینه تامین میکند. این عمل باند قاسم‌لو منطقه‌ای از کردستان را به بازار خرید و فروش عراق مبدل کرده است. متأسفانه پرخور و ناسنجیده و غیر اصولی ماموران دولت مبنی بر بستن بازار میانه‌دو آب هم باعث روی آوردن روستاییان به دیگر بازارهای فروش میوه و حبوبات

بازار خرید و فروش باند قاسم‌لو، شده است. ما از مقامات مسئول می‌طلبیم که هر چه زودتر با باز کردن بازار خرید و فروش دام‌ها در روستاییان این عمل ضد انقلابی باند قاسم‌لو را منتهی کنند.

نامه مردم
ارکان مرکزی حزب توده ایران

دارنده امتیاز و مدیر مسئول: منوچهر بهزادی
خیابان ۱۶ آذر شماره ۶۸

(دفتر «نامه مردم» هنوز در اختیار «نامه مردم» نیست)
چاپ: کاویان
NAMEH MARDOM
No. 524
30 May 1981

Price:
West-Germany 0.80 DM
France 2 Fr.
Austria 8 Sch.
England 20 P.
Belgium 10 Fr.
Italy 350 L.
U.S.A. 40 Cts
Sweden 1.50 Skr.

خوانندگان گرامی «نامه مردم» و همه مقامات دولتی و غیردولتی میتوانند به آدرس زیر یا «نامه مردم» مکاتبه کنند:
صندوق پستی ۴۱/۳۵۵۱ منطقه ۱۴ پستی تهران